

Plenaire 7

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2006-2007

25 oktober 2006

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	1
BERICHTEN VAN VERHINDERING	1
SAMENSTELLING VAN EEN COMMISSIE	
Wijziging onder de vaste leden	1
INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN	1
ACTUELE VRAAG van de heer Filip Dewinter tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de vraag van de Moslimexecutieve om zendtijd op de openbare omroep	1
MOTIE VAN ORDE	
Persoonlijk feit	4
ACTUELE VRAAG van mevrouw Cathy Berx tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de 30 procent meer GOK-uren in de tweede en derde graad van het secundair onderwijs	5
ACTUELE VRAAG van de heer Kris Van Dijck tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de recente beslissingen aangaande de toekomst van de Katholieke Universiteit Brussel, genomen op de bijzondere vergadering van de raad van bestuur	7
ACTUELE VRAAG van de heer Rudi Daems tot mevrouw Fientje Moerman, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over vergunningen voor export van militair materieel naar Israël ten tijde van de Libanoncrisis	
ACTUELE VRAAG van de heer Jan Roegiers tot mevrouw Fientje Moerman, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over vergunningen voor export van militair materieel naar Israël ten tijde van de Libanoncrisis	8
ACTUALITEITSDEBAT over de paritaire huurcommissies en het betaalbaar wonen	11
Actualiteitsmoties	31
WIJZIGING VAN HET HUISHOUELIJK REGLEMENT VAN HET VLAAMS INSTITUUT VOOR VREDE EN GEWELDPREVENTIE	
Bespreking en stemming	31
STATUUT VAN HET PERSONEEL VAN HET WETENSCHAPPELIJK SECRETARIAAT VAN HET VLAAMS INSTITUUT VOOR VREDE EN GEWELDPREVENTIE	
Bespreking en stemming	32
ONTWERP VAN AANPASSING VAN DE WERKINGSBEGROTING VAN HET VLAAMS INSTITUUT VOOR VREDE EN GEWELDPREVENTIE VOOR HET BEGROTINGSJAAR 2006 – 48-A (2006-2007) – Nr. 1	
Bespreking en stemming	32

ACTUALITEITSMOTIE van de heren Jan Penris, Filip Dewinter, Erik Tack en Christian Verougstraete en mevrouw Monique Moens tot besluit van het op 25 oktober 2006 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de paritaire huurcommissies en het betaalbaar wonen – 961 (2006-2007) – Nr. 1	
Hoofdelijke stemming	32
ACTUALITEITSMOTIE van de dames Mieke Vogels en Vera Dua en de heren Jef Tavernier en Rudi Daems tot besluit van het op 25 oktober 2006 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de paritaire huurcommissies en het betaalbaar wonen – 962 (2006-2007) – Nr. 1	
Hoofdelijke stemming	32
BIJLAGEN	
Aanwezigheden	37
Individuele stemmen Vlaamse Volksvertegenwoordigers	37

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: mevrouw Marleen Vanderpoorten

– *De vergadering wordt geopend om 14.05 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat berichten van verhindering zijn ingekomen van volgende leden:

Mark Demesmaeker, Eloi Glorieux, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jos Stassen: gezondheidsredenen;

Luc Van den Brande: buitenslands;

Stefaan De Clerck, Jaak Gabriëls: ambtsverplichtingen.

BOODSCHAPPEN

De voorzitter: Dames en heren, bij brief van 18 oktober 2006 deelt de voorzitter van het Brussels Hoofdstedelijk Parlement mee dat dat parlement ter vergadering van die dag voor wettig en voltallig is verklaard.

Bij brief van 19 oktober 2006 deelt de voorzitter van de Verenigde Vergadering van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie mee dat die vergadering ter vergadering van die dag voor wettig en voltallig is verklaard.

Bij brief van 20 oktober 2006 deelt de voorzitter van de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie mee dat die raad zich ter vergadering van die dag heeft geconstitueerd.

SAMENSTELLING VAN EEN COMMISSIE

Wijziging onder de vaste leden

De voorzitter: Dames en heren, voor de sp.a-spiritfractie is in de Commissie Vlaamse Grondwet de heer

Norbert De Batselier als vast lid vervangen door mevrouw Michèle Hostekint.

INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met de ingekomen stukken en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (*Zie Parl. St. Vl. Parl. Decreetgeving – Ingekomen stukken en mededelingen 2006-2007, nr. 60/4*)

ACTUELE VRAAG van de heer Filip Dewinter tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de vraag van de Moslimexecutieve om zendtijd op de openbare omroep

De voorzitter: De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, de feiten zijn bekend: de Moslimexecutieve heeft de vraag gesteld om met een eigen moslim-tv en -radio van start te kunnen gaan. Aan dit verhaal zijn drie aspecten verbonden: de praktische omstandigheden, met een element over de openbare omroep en een element over vrije zenders en privé-initiatieven allerhande, maar daarnaast is er ook het politieke gegeven.

Laten we beginnen met het praktische aspect. Mijnheer de minister, wat de openbare zender betreft, kennen we uw antwoord al. U schuift de problematiek voor zich uit. U zegt dat de vraag legitiem is, maar nu niet aan de orde. Pas in 2009 zal de Vlaamse Regering zich daarover moeten buigen, want pas in 2010 kan eventueel sprake zijn van een bijkomende filosofische omroep door derden. Dat antwoord hebt u gisteravond al via de media verspreid.

Het tweede aspect, en dat is misschien iets concreter en risicovoller, handelt over de privé-initiatieven allerhande. Bij radio Midi 1 in het Brusselse hebben naar verluidt al proefuitzendingen plaats in het Arabisch en het Turks. Er is een poging van de Moslimexecutieve om, onder andere via Radio Contact, een eigen zender op te starten of binnen het kader van een bestaande zender moslimtelevisie of -radio mogelijk te maken.

Mijnheer de minister, hoe staat u ten aanzien van dergelijke initiatieven, indien er een aparte moslimzender

zou komen via een bestaande vergunning, wat niet uit te sluiten valt? U verleent de vergunningen voor dergelijke radio's. Zult u aan dergelijke radio een vergunning geven? Dat staat volkomen los van het verhaal van de openbare omroep. Misschien zal dit sneller aan de orde zijn dan sommigen denken en sommigen hopen.

Mijnheer de minister, waar het uiteindelijk over zou moeten gaan, is het principiële politieke debat over een aparte moslimtelevisie of -radio. Daarover zegt onze fractie heel duidelijk dat er geen sprake van kan zijn, want de islam is een rem op integratie en inburgering. De islam moeten we trouwens niet behandelen als een godsdienst zoals we die kennen in de westerse context en zoals we de katholieke of de protestantse of de joodse godsdienst benaderen.

De islam is een niet-westerse godsdienst, sommigen zeggen een antiwesterse godsdienst, die het blijkbaar moeilijk heeft met bepaalde principes zoals de scheiding van kerk en staat, de vrije meningsuiting, de democratie, de gelijkheid tussen man en vrouw etcetera. Het is geen goede zaak dat er een aparte moslimzuil uitgebouwd wordt in Vlaanderen. We hebben al de erkenning, de subsidiëring, de moskeeën en de koranscholen en we zouden daar bovenop ook nog een moslim-tv en een moslimradio moeten krijgen. Dat is een rem op de integratie en de inburgering. Het is een slechte zaak voor de initiatieven waar ook de Vlaamse Regering zegt mee bezig te zijn. Naast de louter praktische antwoorden die u reeds hebt gegeven omtrent de openbare omroep en vandaag ook zult willen geven omtrent een mogelijk initiatief via privéradiostations, met eigen vergunning of niet, zou ik graag vooral een antwoord willen krijgen op de principiële politieke vraag. In hoeverre denkt de Vlaamse Regering dat een aparte moslimradio en -televisie een meerwaarde bieden in het kader van de inburgering en de integratie van moslimallochtonen en -vreemdelingen hier bij ons?

Mijnheer de minister, ik wil erop wijzen dat we zeer goed moeten opletten waar we mee bezig zijn en dat we de islam niet op een naïeve manier mogen benaderen. We moeten bijzonder kritisch zijn ten aanzien van de islam. Ik stel vast dat bepaalde Brusselse zenders, ik denk aan Midi 1 maar ook aan andere die dat pad reeds bewandelen, nu al ongecensureerd boodschappen verspreiden, zonder enige controle, en ook extremistische en fundamentalistische boodschappen de ether insturen. U zult zeggen dat dat uw bevoegdheid niet is, want het gaat over Brussel. Helaas zenden die radio's niet uit tot aan de grens van Brussel maar tot diep in Vlaanderen, tot in Antwerpen, Mechelen, Vilvoorde en Gent. Ik ben blij dat ook minister Keulen aanwezig is om zijn licht daarover te laten schijnen. We mogen zeker niet naïef handelen ten aanzien van de vragen, verzuchtingen, eisen en claims die ondertussen door de Moslimexecutieve naar voren worden geschoven. Ik hoop dat uw

antwoord verder zal gaan dan het opsommen van praktische modaliteiten die ter zake aan de orde zijn, maar dat u een principieel en politiek antwoord zult geven. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mevrouw de voorzitter, ik heb enkele papertjes bij om eventueel straks te kunnen citeren. Mijnheer Dewinter, met het antwoord zelf heb ik helemaal geen moeite, ook niet om op principiële zaken in te gaan.

In uw voorafgaande vragen had u het uitsluitend over de openbare omroep. U doet alsof ik geadieerd word door vragen met betrekking tot landelijke commerciële, regionale of lokale radio's. Daar is geen sprake van. Dat is ook niet aan de orde. U verwijst naar een Frans-talige omroep en daar hebben we helemaal niets mee te maken. Die is niet erkend door de Vlaamse Gemeenschap. U kent de criteria die nodig zijn om erkend te worden, hetzij als lokale radio, hetzij als regionale of als landelijke commerciële radio. Dat is niet aan de orde. De problematiek die u hier hebt aangekaart en die gisteren aan bod is gekomen, heeft betrekking op de uitzendingen door derden in het kader van levensbeschouwelijke erkende verenigingen. Dat is de vraag waar ik antwoord op heb verstrekt aan de pers.

Uw vragen gingen daarover. Zijn er contacten geweest? U hebt die vragen niet opnieuw gesteld. Er zijn alleen maar in 2004 informele contacten geweest met de Moslimexecutieve. Deze had toen contacten met de administratie, die een nieuwe erkenningsronde heeft aangekondigd. De erkenningsronde is gepubliceerd in het Staatsblad en op de website en is ook in de pers verschenen, maar er is geen aanvraag binnengekomen. De Vlaamse Regering heeft dus ook geen enkele beslissing genomen, dat is evident.

Op het moment dat een dergelijke vraag wordt gesteld, zullen we die onderzoeken. Ik heb het applaus van uw fractie gehoord, maar ik ga niet zo ver als uw mediaspecialist, die daarover het volgende zegt: "Eerlijk is eerlijk: ofwel schaf je die religieuze televisierommel" – excuseer me voor het taalgebruik, maar het zijn zijn woorden, ikzelf vind religie nog altijd geen rommel – "ofwel schaf je die religieuze televisierommel, dus ook de katholieke, de protestantse, de orthodoxe enzovoort, af, ofwel hou je ze, maar dan moet iedereen die iets voorstelt toegang krijgen." Dat is de stelling van uw mediaspecialist. Ik ga niet zo ver, ik heb de pers ook niet gezegd dat we automatisch tot toekenning zullen overgaan. We hebben namelijk een administratie die de binnenkomen aanvragen onderzoekt en nagaat of ze overeenstemmen met de reglementering. Ik kan u wel zeggen dat de islam sinds de jaren zeventig een erkende godsdienst is in België en dat, als de representatieve

organisatie voor de islam een aanvraag zou indienen, ze op basis van de reglementen daarvoor in aanmerking komt.

Mijnheer Dewinter, u vraagt zich af hoe het dan zit met de integratie. Ik moet u zeggen dat dit in eerste instantie niets met integratie te maken heeft. Het gaat hier om een pluraliteit van godsdiensten, van filosofische overtuigingen, waarover de decreetgever heeft gezegd dat hij daarvoor ruimte wil creëren. U kunt dat een goede formule vinden of u kunt dat een slechte formule vinden. U kunt zeggen dat we dat moeten afschaffen, dat we dat moeten behouden of dat we dat moeten uitbreiden, u kunt daarover allerlei pleidooien houden, maar dat is vandaag allemaal niet aan de orde. Dat is de zaak van de decreetgever, die dit gewild heeft. We kunnen dat debat ook voeren, alleen is het moeilijk vooraf, zonder een concrete aanvraag, te beoordelen welke aanvraag in aanmerking komt en welke niet. Dit is dus een zaak van religie en van levensbeschouwelijke overtuiging.

Ik noteer uw standpunt dat u a priori zegt dat dit soort van uitzendingen contraproductief – laat ik het zo uitdrukken – zou zijn en niet tot integratie zou leiden. Ik ben daarin geen specialist, maar gisterenavond heb ik wel diegene gehoord die verantwoordelijk is voor de uitzendingen op de Nederlandse omroep. U hebt hem wellicht ook gehoord. Die man heeft een heel boeiend beeld geschetst van welke soort programma's ze brengen. Op de vraag van onze Vlaamse journalist "Is het daarom ook dat mensen als Theo Van Gogh en Filip Dewinter in programma's bij jullie aan bod zijn gekomen?" antwoordt hij het volgende: "Dat is heel juist. We vinden juist dat mensen die een heleboel op- of aanmerkingen hebben op de islam of op moslims bij ons een podium moeten krijgen om daarover met elkaar in dialoog te gaan, met respect voor elkaars standpunten. Ik denk dat dat toch het doel is van de democratie in ons land: dat we elkaar de ruimte moeten geven om in discussie te gaan." Tot zover het citaat van de Nederlandse verantwoordelijke voor de islamprogramma's. Dat behoort tot de inhoudelijke vrijheid van diegene die de programma's brengt, wij bemoeien ons daar niet mee en de VRT bemoeit zich daar niet mee. Daarop is wel controle, laat dat heel duidelijk zijn: de Vlaamse regulator voor de media laat niet toe dat er op de omroepen haat wordt gespuid of dat er wordt aangezet tot discriminatie op grond van geslacht, ras, en dergelijke meer. Dat is evident. Er zijn een aantal fundamentele rechten en vrijheden die door iedereen moeten worden gerespecteerd.

In de hypothese dat de aanvraag er komt en zou worden erkend, laat ik in het midden of dat zou leiden tot programma's die op integratie gericht zijn of niet. Dat staat niet met zoveel woorden in de decreten. De decreetgever heeft gewild dat er programma's zijn voor derden in het kader van de pluraliteit van de levensbeschouwingen, van de overtuigingen. Dat is het kader waarin wij praten.

Mijnheer Dewinter, u zegt te spreken namens uw fractie. Ik constateer echter dat de heer Verstrepen, de mediaspecialist van het Vlaams Belang, iets anders zegt: zodra zo'n aanvraag er is, moet die zonder meer worden toegekend. Daar komt het in feite op neer. Ik vind nochtans dat zulke zaken altijd moeten worden onderzocht, maar binnen het kader van het decreet zoals dit door de decreetgever is gewild. (*Applaus bij CD&V en de N-VA*)

De heer Filip Dewinter: Mevrouw de voorzitter, ik merk dat de minister geen antwoord geeft op mijn vragen. Hij herhaalt wat we al weten, namelijk hoe de procedure verloopt bij de Vlaamse executieve. Daarmee schuift hij het debat natuurlijk op de lange baan ten aanzien van mogelijke privé-initiatieven waarvan ik via de kranten kennis heb genomen. Ik lees in De Standaard en ook in de Gazet van Antwerpen dat voor het Nederlandstalige grondgebied werd gedacht aan zendtijd bij Radio Contact, al dan niet via een eigen zender of via programma's binnen het kader van een bestaande zender met zendvergunning.

Mijn vraag luidt: wat doet u als u wordt geconfronteerd met een dergelijke zendvergunning voor een nieuwe zender, waarlangs de Moslimexecutieve haar programma's verspreid wil zien? Hoe gaat u daarop reageren? Wat is uw mening ten gronde: moet er nu ook een eigen islamzuil worden ontwikkeld in het radio- en televisielandschap? Is dat een rem op de integratie of niet? Dat alles gaat u blijkbaar niet aan. Daar gaat u aan voorbij.

U verwijst naar de Nederlandse islamomroep. Ik volg die nu en dan wel eens, omdat het me boeit wat daar zoal wel en niet wordt gezegd. Soms begrijp ik het niet altijd, zeker als de uitzendingen plaatsvinden in het Arabisch of het Turks. Dan moet ik afhaken, want dan weet ik niet wat daar wordt verteld. Als dat het model is waarnaar u verwijst, dan heb ik daar toch de grootste bedenkingen bij

U verwijst naar onze mediawoordvoerder, de heer Verstrepen. Die heeft terecht verwezen naar een voorstel van decreet dat het Vlaams Belang een jaar geleden heeft ingediend. In ons voorstel pleiten we voor de afschaffing van alle filosofische derden, zoals de politieke derden al zijn afgeschaft. Wij zijn geen vragende partij voor die filosofische derden. Daarover gaat het debat van vandaag echter helemaal niet.

De heer Verstrepen stelt in feite dat de Vlaamse Regering haar billen heeft gebrand en maar op de blaren moet zitten. Tijdens het debat over de filosofische derden heeft de regering geoordeeld dat ze moesten blijven bestaan. Wij waren en zijn nog steeds voorstanders van de afschaffing ervan. (*Opmerkingen van de heer Carl Decaluwe*)

Eerst heeft minister Keulen de islam erkend. Dan heeft de Vlaamse Regering de islam gefinancierd met subsidies. Nu moet de regering dus niet verbaasd zijn en wat verveeld stellen dat dit nu niet aan de orde is, dat het pas in 2010 aan de orde komt. Het moet u niet verbazen dat ze nu de volgende stap zetten, na erkenning en subsidies, en nu natuurlijk ook een eigen moslimzender, eigen radio en eigen televisie vragen. Daar verwijzen we naar. Daar verwijst de heer Verstrepen naar. Gelieve het niet anders voor te stellen dan het in werkelijkheid is. Dat is de essentie.

Lach maar, maar ik stel de vraag opnieuw aan u, mijnheer de minister. U draait rond de pot. Wat doet u als er op Radio Contact, zoals aangekondigd, dergelijke uitzendingen komen? Dan zal dat misschien in het Arabisch en het Turks zijn. De vrije zenders, de commerciële oproepen, moeten zich immers niet houden aan de vigerende taalwetgeving waaraan de openbare omroep zich moet houden. Mag ik u daarop wijzen? U antwoordt daar niet op.

Wat doet u verder ten aanzien van vrije zenders allerhande die niet vanuit Vlaanderen uitzenden, die dat bijvoorbeeld vanuit Brussel doen? Een voorbeeld is Midi 1, dat tot diep in Vlaanderen uitzendt en daar reeds inderdaad die boodschap brengt. Wat doet u daaraan? U draait nu rond de pot, u zegt niets, u zegt dat de Vlaamse Regering zich daar pas in 2010 over zal moeten buigen. Dat doet niets ter zake. Ik had van u, zeker als N-VA'er, iets meer moed en daadkracht verwacht. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

Minister Geert Bourgeois: Mevrouw de voorzitter, wat de heer Dewinter zegt, is al te goedkoop. Hij verwijt me dat ik niet antwoord op zijn vraag. Ik stel vast dat u het bent die rond de pot draait, mijnheer Dewinter. U diende een vraag in die betrekking heeft op de uitzendingen door levensbeschouwelijke derden. Vervolgens ontwijkt u dit onderwerp op een majestueuze wijze. U fietst daar omheen. U durft er niet op in te gaan. U wordt geconfronteerd met wat uw mediaspecialist heeft gezegd, namelijk dat dit met de ogen toe moet worden toegekend. U onderschrijft wat hij zegt. Ik neem er akte van dat voor het Vlaams Belang religie rommel is. U onderschrijft zijn uitspraken.

Ik zeg nogmaals: uitzendingen door derden op regionale en landelijke commerciële omroepen zijn niet aan de orde. Ik heb geen zeggenschap als het gaat over uitzendingen die vanuit het buitenland op Vlaanderen gericht zijn. Uw mediaspecialist heeft daar wel ervaring mee. Hij heeft dat geprobeerd. U moet het aan hem vragen.

Ook die zenders zijn gebonden door federale wetten en Europese rechtsregels. Zoals u weet, hebben echter ik noch de VRM, in het kader van de Europese regelgeving en het oorspronglandbeginsel, daar zeggenschap over.

De heer Filip Dewinter: Mijnheer de minister, als het erop aankomt om een radio te achtervolgen, te verbieden en om de initiatiefnemers zwaar te beboeten, dan kan dat onmiddellijk en zo streng mogelijk indien alleen nog maar het vermoeden bestaat dat die radio enige sympathie heeft voor mijn fractie. Als het erop aankomt om radio's die vanuit het buitenland uitzenden – u noemt Brussel, dat voor mij nog altijd de hoofdstad van Vlaanderen is, maar voor een N-VA-minister blijkbaar het buitenland is – dan kan er niets meer. In dat geval is het onmogelijk om op te treden en zegt u met de handen in de lucht: “We zijn niet bevoegd”.

Ik stel enkel vast en ik noteer, mijnheer de minister van Media, dat u ter zake geen initiatieven zult ontplooiën. Afgaande op wat we in de kranten lezen, wordt er op dit moment gedacht aan zendtijd bij Radio Contact of aan een eigen zender met een eigen zendvergunning. U zegt: “Ik ben niet gevat, ik weet van niets en ik antwoord niet voor mijn beurt.” Ik stel vast dat u weigert om het inhoudelijke debat te voeren. U weigert om als mediaminister uw verantwoordelijkheid te nemen als zulke initiatieven eraan komen.

Ik blijf herhalen dat u weigert om initiatieven te nemen. U wilt dus alle inspanningen die uw regering doet ten aanzien van inburgering, tenietdoen met een moslimzender op radio en televisie, via vrije zenders of via de openbare omroep. U weigert om ten gronde een principieel antwoord te geven. Het is een rem op de integratie, het is de verdere uitbouw van een eigen moslimzuil en dat moeten we kost wat kost vermijden in Vlaanderen. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Het incident is gesloten.

MOTIE VAN ORDE

Persoonlijk feit

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Mevrouw de voorzitter, aangezien mijn naam vaak is gevallen, wil ik er graag even de aandacht op vestigen dat wat er werd gezegd me een beetje tegen de borst stuit.

Mijnheer de minister, u wilt immers in uw vaandel voeren dat u aan gedegen of degelijke politiek doet. Ik verwacht dat dan ook van u wanneer u citeert uit mijn weblog, dat veel wordt gelezen, waardoor heel veel mensen weten wat erin staat. We zijn gevoelig voor de journalistieke normen, maar als we zelf iets citeren, tellen de bronnen blijkbaar niet meer. U gebruikt één

zinnetje uit een stuk van 49 of 50 zinnen. Dat ene zinnetje staat in één ‘gazet’, De Standaard, en u gebruikt het om een redenering op te bouwen. Dat valt me enorm tegen van u. Ik meen dat. Als u het hele stuk had gelezen, zou u begrepen hebben dat u het zinnetje zelfs niet had moeten citeren. Nu maakt u zich in mijn ogen oeverloos belachelijk.

Bovendien heb ik nergens gezegd dat religie rommel is. Ofwel is dat verdraaien, ofwel is dat liegen, ofwel is dat foute informatie verspreiden. U mag het opzoeken, want ik verander mijn weblog nu zeker niet meer. Er staat nergens ‘religieuze rommel’ of dat religie rommel is. Dat heb ik niet gezegd en ik geef u niet de mogelijkheid om die woorden in mijn mond te leggen. Er staat alleen maar – en dat is een connotatie die ik geef – ‘uitzendingen door derden’. Ik heb het over uitzendingen op televisie die zoals u weet over levensbeschouwelijke, filosofische en dergelijke onderwerpen gaan en in het vakjargon wel eens als rommel worden beschouwd. De VRT is ook niet ‘happy’ met het uitzenden ervan. Ik heb geschreven dat ik het mijn hond zelfs niet zou aandoen om naar dergelijke programma’s te kijken, maar als u daaruit concludeert dat ik religie rommel vind... (*Rumoer*)

Ik begrijp dat de katholieken en christenen bij de CD&V tegen het afschaffen van de uitzendingen door derden zijn, want daarmee zouden een aantal propagandakanalen verdwijnen vanuit die hoek, zoals ook bij de vakbonden. (*Rumoer*)

Ik protesteer met klem tegen de leugens die ik hier heb gehoord in de schoot van het Vlaams Parlement over zaken die ik zagezegd heb gezegd en geschreven. Mijn woorden staan letterlijk zwart op wit en vormen het sterkste argument. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

Minister Geert Bourgeois: Mevrouw de voorzitter, mijnheer Verstrepen, ik heb niet de eer uw weblog te kennen, ik heb De Standaard geciteerd. (*Rumoer bij het Vlaams Belang*)

De Standaard citeert u en als het artikel een fout bevat, dan moet u aan De Standaard een rechtzetting vragen. Ik heb immers letterlijk geciteerd wat in De Standaard tussen aanhalingstekens staat als een quote van u: “Eerlijk is eerlijk. Ofwel schaf je die religieuze televisierommel helemaal af, ofwel hou je ze maar moet iedereen die iets voorstelt toegang krijgen.” Ik heb dit citaat gebracht. (*Opmerkingen van de heer Jurgen Verstrepen*)

Mag ik eventjes, want ik heb het woord. Gaat dat altijd zo in uw fractie, mijnheer Dewinter?

Mijneer Verstrepen, ik zou graag mijn zin afmaken en nog iets zeggen aan uw fractieleider, die mij verwijt niet op te treden tegen Franstalige zenders. De Vlaamse regulator is daar niet bevoegd voor, zoals u weet. Wij

zijn alleen bevoegd voor Nederlandstalige, door Vlaanderen erkende radiozenders. Wat niet belet dat de politie, de staatsveiligheid en alle bevoegde instanties kunnen optreden, als daar bepaalde zaken strafrechtelijk niet kloppen.

De heer Jurgen Verstrepen: Ik begrijp daaruit dat we vanaf nu, als we een politicus citeren en die citaten gebruiken in het parlement, dat kunnen doen ‘van horen zeggen’ en zonder journalistieke check. Vanaf nu kan ik alles wat ik over u terugvind op eender welke website aannemen en zeggen: “Het stond daar. U moet daar maar uw beklag doen.” Dat is absolute onzin en dat weet u.

De voorzitter: Het incident is gesloten

ACTUELE VRAAG van mevrouw Cathy Berx tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de 30 percent meer GOK-uren in de tweede en derde graad van het secundair onderwijs

De voorzitter: Het antwoord wordt gegeven door minister Bourgeois.

Mevrouw Berx heeft het woord.

Mevrouw Cathy Berx: Mevrouw de voorzitter, heren ministers, collega’s, laat mij toe te zeggen dat ik het jammer vind dat ik de vraag niet kan stellen aan de bevoegde minister. Maar ik begrijp dat de volledige regering hier niet altijd aanwezig kan zijn.

Naar aanleiding van de voorstelling van het boek ‘Onderwijs onderweg in de immigratiesamenleving’ zegde de minister van Onderwijs 2 miljoen euro of 50 leraren extra toe voor scholen die nu reeds GOK-uren krijgen voor de tweede en derde graad van het secundair onderwijs. Het gaat om 109 scholen. De minister deed deze belofte in de context van een debat over de kloof tussen allochtone en autochtone leerlingen. Ik verwijs ook naar het opiniestukje van de minister in De Standaard van vandaag. Ik leg later uit waarom dat relevant is en in welke context hij die aankondiging heeft gedaan.

Dat er extra geld komt voor middelbare scholen met veel probleemleerlingen is een bijzonder goede zaak. Zij het dat weer eens eerder wordt gekozen voor een versterking van zogenaamde concentratiescholen dan voor een versterking van instrumenten waarmee scholen de leerlingenstroom kunnen sturen, om zo te komen tot een betere spreiding van kwetsbare leerlingen over

de verschillende scholen en een echte afspiegeling van de samenleving. Ik betreur ook dat op geen enkele manier wordt gesproken over het verscherpen van de verantwoordelijkheid van ouders en leerlingen. Doch dit geheel terzijde.

Zoals gezegd zijn de extra middelen wel een zeer goede zaak, maar met dit voorstel komen we nog maar eens terug bij wat mijns inziens de kern van het probleem is, en dat niet wordt opgelost met het voorstel van de minister. Die kern van de zaak is de wijze waarop de GOK-uren worden verdeeld over de scholen, en de indicatoren op basis waarvan die GOK-uren en -middelen worden verdeeld.

Er is een verschil tussen de indicatoren die gelden voor het basisonderwijs en de eerste graad van het secundair onderwijs. Die indicatoren hangen samen met kansarmoede-indicatoren, met name met de sociaaleconomische status en de thuistaal van de leerlingen. Voor de tweede en derde graad wordt gewerkt met schoolse achterstand: zittenblijven dus, of de leerling neveninstromer is of uit het OKAN-onderwijs komt. Bovendien gelden ook andere minimumdrempels: 10, respectievelijk 25 procent. In zijn persmededeling geeft de minister aan dat die verschillen ertoe leiden dat de tweede en derde graad van het secundair onderwijs minder worden ondersteund. Dat betekent minder ondersteuning voor puberende probleemjongeren op scholen.

Het ontoereikende karakter van die ondersteuning voor de tweede en derde graad van het secundair onderwijs, blijkt het duidelijkst bij scholen met een hoge concentratie GOK-leerlingen in de eerste graad secundair onderwijs. Hoewel sommige scholen 80 procent doelgroep-leerlingen in de eerste graad van het secundair onderwijs hebben, raken zij niet of nauwelijks aan de instapdrempel van 25 procent om GOK-ondersteuning te krijgen voor de bovenbouw. Dit louter omdat er andere indicatoren gebruikt worden bij de toekenning van GOK-uren voor basisonderwijs en eerste graad secundair enerzijds, en voor tweede en derde graad secundair anderzijds.

Het perverse van dat systeem is dat scholen op die manier worden gestraft voor een goed zorg- en gelijkekansbeleid dat erop gericht is om zittenblijven te vermijden, wat nochtans in het belang is van de leerlingen, de ouders, de school en de hele gemeenschap. Hoe minder zittenblijvers, hoe minder GOK-uren de school krijgt in de tweede en derde graad. Kortom, de GOK-indicatoren voor de tweede en derde graad secundair onderwijs en ook het aantal toegekende GOK-uren zijn geen reële afspiegeling van de kansarmoede, noch van het aandeel leerlingen van vreemde origine met een per hypothese andere thuistaal op de schoolbanken.

De door minister Vandenbroucke voorgestelde maatregel verandert daar niets aan, integendeel. Hij vergroot de

kloof tussen de extra ondersteunde scholen tweede en derde graad secundair onderwijs en de niet ondersteunde scholen tweede en derde graad secundair onderwijs die per hypothese een gelijk of vergelijkbaar aandeel kansarmoede of taalvaardigheidsachterstand hebben maar minder zittenblijvers. Ze worden immers enkel extra vergoed voor die zittenblijvers.

De aangekondigde maatregel verandert niets aan het systeem maar enkel aan het budget dat onzes inziens op een verkeerde basis wordt verdeeld. De minister onderschrijft die tekortkoming zelf. Het is precies door het verschil in indicatoren en de andere instapdrempel dat er minder ondersteuning is voor de tweede en derde graad secundair onderwijs, aldus minister Vandenbroucke in zijn persmededeling. Hij vermeldt dit in de context van de kloof tussen allochtone en autochtone leerlingen. Welnu, die indicatoren hebben geen enkele referentie aan de etnisch-culturele achtergrond van leerlingen.

Is het niet meer aangewezen om in plaats van het budget te verhogen en het te verdelen op basis van problematische criteria, de indicatoren zelf aan te passen zodat de realiteit van kansarmoede, taalachterstand en etnisch-culturele achtergrond van leerlingen veel beter wordt benaderd? Gaat het om een eenmalige dan wel een structurele maatregel in afwachting van de herschrijving van de financiering van het leerplichtonderwijs? Hoe zullen de scholen duidelijk op hun resultaten worden aangesproken, wetende dat het behalen van resultaten, met name het dichten van de kloof tussen allochtonen en autochtonen in het onderwijs, een gedeelde verantwoordelijkheid is van beleid, scholen, ouders en niet het minst de leerlingen zelf?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mevrouw Berx, vanaf het schooljaar 2007-2008 wordt er inderdaad 2 miljoen euro extra uitgetrokken voor die secundaire scholen die in de tweede en de derde graad vandaag al een beroep kunnen doen op uren-leraar voor het voeren van een gelijkekansbeleid. Ik wil deze keuze graag toelichten.

Vandaag bestaat er een onderscheid tussen de GOK-indicatoren van het basisonderwijs en de eerste graad secundair onderwijs enerzijds en die van de tweede en de derde graad anderzijds. De indicatoren uit het basisonderwijs en de eerste graad zijn kansarmoede-indicatoren, die van de tweede en de derde graad zijn achterstandsindicatoren. U zegt dat de indicatoren in de tweede en derde graad geen etnische indicator omvatten. Op zich is dat juist, maar toch kunnen we stellen dat de indicatoren 'leerachterstand', 'neveninstromer' en 'het schooljaar voordien ingeschreven in een onthaaljaar' in belangrijke mate allochtone leerlingen

omvatten. In die zin worden de bestaande GOK-middelen in de tweede en derde graad reeds aangewend in scholen met een relevante populatie aan kansarme allochtone jongeren en zullen de nieuwe GOK-uren hun ook in belangrijke mate ten goede komen.

Ik ben het echter volledig met u eens dat we in het kader van het nieuwe financieringssysteem moeten zoeken naar een meer eenduidige set van indicatoren voor het volledige leerplichtonderwijs met een nadruk op de sociaal-economische context. De cesuur die er vandaag bestaat tussen de eerste graad en de hogere graden, is waarschijnlijk te vermijden omdat de perceptie nu wordt gecreëerd dat scholen met hoge percentages GOK-leerlingen in hun eerste graad plots veel minder GOK-leerlingen zouden hebben in hun hogere graden.

U mag echter niet vergeten dat er enkele scholen zijn die bij de installatie van het GOK-ondersteuningsbeleid eigenlijk iets minder uren hebben gegenereerd. Net die scholen zullen ten gevolge van deze maatregel urenleraar extra genereren. Na verschillende bezoeken aan bovenbouwscholen met een groot aantal kansarme en allochtone leerlingen heb ik besloten om niet te wachten tot het invoeren van het nieuwe financieringssysteem om hen al een extra injectie aan middelen toe te kennen.

In vergelijking met de GOK-middelen voor het basisonderwijs en de eerste graad van het secundair onderwijs moet de tweede en derde graad het trouwens met een veel kleiner budget doen. Deze keuze was ingegeven door de wens om kansarmoede nadrukkelijk van bij de start van de schoolcarrière aan te pakken.

Ik ben van mening dat de extra GOK-uren in bovenbouwscholen die al een GOK-werking hadden, hen in staat zal stellen hun gelijkemansbeleid beter uit te werken, de gekozen doelstellingen beter te bereiken, de taalachterstand van de allochtone leerling en de leerachterstand van kansarme leerling gunstig te beïnvloeden. Op het einde van de GOK-cyclus zal de onderwijsinspectie – zoals decretaal bepaald – nagaan of en in welke mate de doelstellingen werden bereikt.

Mevrouw Cathy Berx: Mijnheer de minister, ik dank u voor het antwoord van de minister van Onderwijs. Ik kondig nu al aan dat ik de vraag opnieuw zal stellen in de commissie voor Onderwijs.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Kris Van Dijck tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de recente beslissingen aangaande de toekomst van de Katholieke Universiteit Brussel, genomen op de bijzondere vergadering van de raad van bestuur

De voorzitter: Het antwoord wordt gegeven door minister Bourgeois.

De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, op 14 juli 2006 heeft de Vlaamse Regering een nieuw financieringsmodel voor het hoger en het universitair onderwijs goedgekeurd. Een belangrijk punt daarin is de toekomstige positie van de K.U.Brussel, zoals we weten de kleinste universiteit van het land. In onze hoofdstad vervult ze echter een niet onbelangrijke rol. Ik zal daar nu niet verder over uitweiden.

Bij het afsluiten van het financieringsmodel werden politieke afspraken gemaakt. De hogeschool in Brussel zou toch kansen krijgen. Er zou een samenwerking moeten komen tussen de K.U.Brussel, EHSAL enzovoort. Daarvoor is er politieke steun, wat een toekomstperspectief biedt.

Mevrouw de voorzitter, ik heb een verslag van een bijzondere raad van bestuur van de K.U.Brussel meegebracht. Op die vergadering van eergisteren werden een aantal beslissingen genomen. Mijns inziens zijn die echter niet volledig conform de afspraken. Ze leggen een hypotheek op de verdere uitbouw en het overleven van de K.U.Brussel, en op de toekomstkansen voor het hoger onderwijs in Brussel.

Ik geef u enkele elementen. Opleidingen worden stopgezet. Dat wisten we eigenlijk al. Er worden financieringsafspraken gemaakt die de toekomstkansen hypothekeren. Bij academici gebruikt men de nieuwe term 'rugzakprincipe'. Dat is het garanderen van de meeneembaarheid van de opdracht, eventueel in de andere instelling.

Op 11 september, zeer recent dus, hebben studenten die gestart zijn met een bacheloropleiding die wordt afgebouwd, een schrijven ontvangen waarin staat dat ze de garantie krijgen dat ze die opleiding ook aan de K.U.Brussel kunnen voltooien. Het afbouwscenario wordt dus in die mate uitgesteld dat de studenten hun studies kunnen beëindigen in dezelfde instelling. Nu wordt daar afstand van genomen. De garantie wordt niet langer gegeven.

Er zijn nog heel wat vragen over de tweedejaarsbache-

lors. Ondanks de afbouw van de financiën kunnen die lessen nog worden gegeven. De ontslagen zullen vallen bij het administratief en technisch personeel.

Er is in ieder geval heel wat onduidelijkheid ontstaan – vooral bij de studenten en de academici, zo wordt ons gemeld. Er wordt overwogen om actie te ondernemen. Deze vraag komt dus op tijd. Er is nog hoop dat daar duidelijkheid kan worden gecreëerd, zodanig dat de afspraken die zijn gemaakt in de schoot van de regering, ten volle hun uitvoering krijgen in de beslissingen die de raad van bestuur in dezen neemt. Ik hoop daar iets meer duidelijkheid over te krijgen, en ook dat – waar nodig – de regering bijstuurt, zodat de politieke afspraken ook gehonoreerd kunnen worden.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mevrouw de voorzitter, mijnheer Van Dijk, ook hier zal ik letterlijk het antwoord brengen dat minister Vandenbroucke heeft voorbereid, op gevaar af dat u misschien een beetje op uw honger blijft zitten en dat er een beetje een gebrek aan interactiviteit is. Het zij zo. Ik citeer het antwoord van minister Vandenbroucke.

Ik heb nog geen verslag van deze vergadering ontvangen, enkel een summier rapportering vanwege mijn regeringscommissaris bij de KU Brussel. Het is dus moeilijk om te beoordelen of de beweringen over de draagwijdte van de beslissing zoals de heer Van Dijk die schetst, juist zijn.

Het is zo dat ik de ontwikkelingen in dit dossier op de voet volg en geregeld contact houd met de belangrijkste actoren. Mijn leidraad daarbij is uiteraard het afsprakenkader dat de Vlaamse Regering in haar vergadering van 14 juli 2006, ter gelegenheid van de goedkeuring van de krachtlijnen van de nieuwe financiering voor het hoger onderwijs, heeft goedgekeurd. In mijn contacten heb ik herhaaldelijk gewezen op de noodzaak om alle elementen uit dat afsprakenkader te respecteren. Ik heb het volste vertrouwen in de leiding van de KU Brussel en in de werkgroep waarin ook vertegenwoordigers van de KU Leuven zetelen.

De overgang naar een nieuwe structuur voor een gedeelte van het Vlaamse hoger onderwijs is een ambitieus en moeilijk dossier. Het einddoel van dit proces moet een krachtiger institutioneel kader voor het Vlaamse hoger onderwijs in Brussel opleveren, dat tegelijk een rationelere organisatie van het aanbod garandeert. Ik meen dat we op de goede weg zijn. Ik vraag echter enig respect voor de moeilijkheid van de onderhandelingen die daarmee gepaard gaan. De betrokken actoren zijn wel degelijk goed in staat om dit proces tot een goed einde te brengen en de doelstellingen te realiseren die mij en de hele Vlaamse Regering voor ogen staan.

De heer Kris Van Dijk: Ik dank, met de omweg over minister Bourgeois, minister Vandenbroucke voor zijn antwoord. Ik hoor in dat antwoord het engagement om de afspraken van 14 juli volledig hard te maken. Ik hoop dan ook dat de beslissingen die recent werden genomen, vanuit dat perspectief van zeer dichtbij zullen worden bekeken en indien nodig ook zullen worden bijgestuurd.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Rudi Daems tot mevrouw Fientje Moerman, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over vergunningen voor export van militair materieel naar Israël ten tijde van de Libanoncrisis

ACTUELE VRAAG van de heer Jan Roegiers tot mevrouw Fientje Moerman, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over vergunningen voor export van militair materieel naar Israël ten tijde van de Libanoncrisis

De voorzitter: Het antwoord wordt gegeven door minister Keulen.

De heer Daems heeft het woord.

De heer Rudi Daems: We kennen allemaal de slogan “wat we zelf doen, doen we beter”. Wat onze fractie betreft, gaat dit alleszins niet op voor de regionalisering van de wapenhandel. In 2004, amper een jaar na de overheveling van deze bevoegdheid naar de gewesten, overtrof de totale waarde van de Vlaamse wapenexport voor het eerst die van Wallonië. Vorige week was er de presentatie van het rapport van het Vlaams Vredesinstituut, en nog niet zolang geleden is federaal minister van Buitenlandse Zaken De Gucht misschien nog het felst van alle EU-ministers van leer getrokken tegen de Israëlische invasie van Libanon. Diezelfde minister heeft ook beslist om onder VN-vlag 400 Belgische militairen naar Libanon te sturen, wat wij een lovenswaardige beslissing vinden. Op datzelfde moment geeft de Vlaamse minister van Economie, die bevoegd is voor wapenvergunningen, twee wapenexportvergunningen aan Israël.

Ik citeer even uit een rapport van het Vlaams Vredesinstituut. “Ook voor Israël werden een tijdlang de aanvragen geweigerd op basis van een inhoudelijke afwijking. Sinds enkele maanden worden ondanks een ver-

slechterde situatie in de regio weer aanvragen tot uitvoer naar dat land goedgekeurd. De weigering uit het verleden was gebaseerd op ‘inhoudelijke redenen’ en de administratie weigerde de doorvoer omdat ze van mening was dat deze goederen mogelijk de bestaande spanningen zouden kunnen verergeren of dat ze het gewapend conflict zouden kunnen verlengen, en omdat deze goederen afgeleid of wederuitgevoerd zouden kunnen worden.”

De reactie van minister Moerman in de pers van dit weekend heeft ons geenszins overtuigd. Ze zegt dat het om onschuldig materiaal gaat en dat de tussenhandelaar het Amerikaanse leger is. Hetzelfde rapport stelt dat tijdens de zomer tweemaal een uitvoervergunning voor infrarood- en warmtebeeldapparatuur werd goedgekeurd met als eindgebruiker de Israëlische overheid.

Mijnheer de minister, deze regering kan niet ontkennen dat Israël op vele vlakken niet enkel de Europese gedragscode, maar ook flagrant het internationaal humanitair en oorlogsrecht schendt. Het land beschikt niet alleen over nucleaire massavernietigingswapens, maar gebruikte tijdens de invasie in Libanon ook fosfor- en splinterbommen tegen burgerdoelwitten. Dit laatste heeft de voorbije dagen trouwens nog het nieuws gehaald. Dit is voor onze fractie reden genoeg om geen enkele exportvergunning voor wapens, onderdelen van wapens of voor militaire doeleinden bruikbaar materiaal af te leveren.

Ik wil nog een zijsprongetje maken naar een discussie in de subcommissie voor Wapenhandel van een jaar geleden, waar unaniem een voorstel van resolutie werd aangenomen. In punt drie staat: “Dit parlement vraagt aan de Vlaamse Regering met de grootst mogelijke omzichtigheid wapenexportlicenties naar Israël te behandelen en de subcommissie voor Wapenhandel er systematisch over in te lichten.” Dit voorstel van resolutie wacht nog steeds op een plenaire behandeling. We vermoeden dat de Israëlische ambassade op het laatste nippertje tussenbeide is gekomen en erin geslaagd is om een stok in de wielen te steken.

Mijnheer de minister, in volle Libanoncrisis wapenexportlicenties aan Israël vergunnen, getuigt wat ons betreft niet van de grootst mogelijke omzichtigheid, zoals het voorstel van resolutie vraagt. Bovendien werd, volgens de heer Glorieux, de subcommissie voor Wapenhandel op geen enkele wijze geïnformeerd over deze beslissing. In het verleden heeft minister Moerman meerdere wapenexportvergunningen geweigerd om inhoudelijke redenen. Wat mij betreft, zijn die er nog altijd. Meer nog, de situatie in het Midden-Oosten is er niet bepaald op verbeterd.

Mijnheer de minister, bevestigt u namens minister Moerman dat er sinds enkele maanden effectief vergun-

ningen zijn afgeleverd voor export naar Israël? Zo ja, waarom werd de subcommissie voor Wapenhandel daarover niet geïnformeerd, zoals is overeengekomen? Hoe verantwoordt u in volle Libanoncrisis, tegen de Belgische wapenexport en Europese gedragscode in, de wapenexportvergunning aan Israël?

De voorzitter: De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, vrijdag heeft het Vlaams Vredesinstituut, een paraparlementaire instelling, voor het eerst een – inhoudelijk sterk – congres gehouden. Het instituut heeft zich daarmee voor mij op de kaart geplaatst. Ter gelegenheid van dit congres werden twee rapporten voorgesteld, één ervan is een profielschets van de buitenlandse handel in militaire goederen en heeft voor enige opschudding gezorgd. Zoals de heer Daems al zei, zijn er twee wapenexportvergunningen voor Israël afgeleverd middenin de Libanoncrisis.

Ik keer even terug in de tijd, meer bepaald naar 2004, toen vergunningen voor Israël werden geweigerd op basis van inhoudelijke redenen, namelijk dat het mogelijke spanningen kon verergeren of dat materiaal intern kon worden afgeleid of wederuitgevoerd.

Op 12 juli 2006 is Israël Libanon binnengevallen. Volgens de website van het Vlaamse Gewest blijkt dat op 4 en 20 juli twee vergunningen zijn afgeleverd met als eindbestemming de Israëlische overheid. Ik ben ervan overtuigd dat deze wapenleveringen een flagrante overtreding zijn van de wapenwet, en meer in het bijzonder van de EU-gedragscode die een integraal onderdeel van die wet is.

In criterium 3 staat het volgende: “De lidstaten staan geen uitvoer van materiaal toe waardoor gewapende conflicten worden uitgelokt of verlengd, dan wel bestaande spanningen of conflicten in het land van eindbestemming verergeren.” Criterium 4 luidt: “De lidstaten verlenen geen uitvoervergunning wanneer er een duidelijk risico bestaat dat het beoogde ontvangende land het bedoelde materieel voor agressie jegens een ander land gebruikt of er kracht mee wil bijzetten aan territoriale aanspraken.”

Het is dan ook evident dat we niet te spreken zijn over deze wapenexportvergunningen. Onze vragen zijn duidelijk. Wat heeft de minister ertoe doen besluiten deze vergunningen tijdens de Libanoncrisis goed te keuren? Wat is het verschil met de toestand in 2004, toen vergunningen om inhoudelijke redenen zijn geweigerd? Hoe rijmt de minister deze beslissing met de EU-gedragscode en dus met de eigen wetgeving?

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Mevrouw de voorzitter, collega's, minister Moerman, die bevoegd is voor Buitenlandse Handel, is momenteel op economische zending in Roemenië. Ik beantwoord bij deze de vragen van de heren Roegiers en Daems in haar naam. Ik heb het volgende antwoord ontvangen.

Op 4 en 20 juli werd een exportvergunning verleend voor de uitvoer van elektronische onderdelen van thermische camera's. De onderdelen worden door het bedrijf OIP in Oudenaarde geproduceerd. Ze worden gekwalificeerd als goederen die behoren tot de gemeenschappelijke EU-lijst van militaire goederen onder categorie ML15d, dus als infrarood- en warmtebeeldapparatuur. Die goederen zijn vergunningsplichtig.

Voor vergunningsplichtige goederen wordt een opportuniteitsafweging gemaakt. Minister Moerman heeft zich voor het toekennen van de exportvergunning op de volgende elementen gebaseerd. De hogervermelde onderdelen waren niet bedoeld voor eindgebruik in Israël. Dat is belangrijk. De onderdelen worden in Israël door het Israëlische bedrijf in thermische camera's voor lange afstand ingebouwd. De afgewerkte camera's – met daarin de onderdelen van OIP waarvoor een exportvergunning werd gegeven – worden vervolgens geleverd aan een Amerikaans bedrijf, gevestigd in de Verenigde Staten van Amerika. De uiteindelijke eindbestemming is de Amerikaanse overheid. Opportuniteitsafwegingen op basis van de criteria uit de EU-gedragscode moeten dan ook worden gemaakt ten aanzien van de VS.

Omdat minister Moerman dergelijke dossiers met de grootst mogelijke omzichtigheid en steeds conform de resolutie van de subcommissie voor Wapenhandel behandelt, vermeld ik ter staving een opsomming van de documenten die mee aan de basis lagen van de beslissing. Het zijn er drie: de end-user-statement van het betreffende Israëlische bedrijf; de uitvoervergunning voor de camera's naar de Verenigde Staten van het Israëlische ministerie van Defensie, waarin onder meer staat dat de eindbestemming het Amerikaanse bedrijf is en de eindgebruiker de Amerikaanse overheid en de bevestiging van de Belgische ambassade in Israël van de originaliteit van de uitvoervergunning.

De heer Daems vroeg zich af of er ook perioden worden afgebakend waarin niet wordt uitgevoerd. Dat is niet het geval. Elk dossier wordt steeds opnieuw grondig onderzocht met het oog op de eventuele aflevering van een exportvergunning.

De heer Rudi Daems: Ik dank de minister voor het antwoord. Ik vind het evenwel allesbehalve bevredigend en overtuigend.

Ik verwijs nogmaals naar het rapport van het Vlaams Vredesinstituut en citeer er nog even uit: "In maart 2006

werd militair materiaal van het type ML1D – geluidsdempers, speciale statieven, klemmen, wapenvizieren en vlamonderdrukkers voor kleine wapens – uitgevoerd naar de Israëlische industrie. In de maanden juli en augustus 2006 werd tweemaal een uitvoervergunning voor infrarood- en warmtebeeldapparatuur met als eindgebruiker de Israëlische overheid, goedgekeurd."

Het is inderdaad zeer duidelijk dat de Israëlische overheid de eindgebruiker is. Ofwel is er een fout gemaakt en dan moet dat van nabij worden bekeken in de subcommissie Wapenhandel, ofwel is er een tegenstrijdigheid tussen wat de minister zegt en wat in het rapport van het Vlaams Vredesinstituut staat.

We moeten het fundamentele debat met de bevoegde minister voortzetten. Ik vraag mevrouw de voorzitter om er bij de voorzitter van de commissie Economie op aan te dringen dat de resolutie die in de subcommissie Wapenhandel is goedgekeurd, naar de commissie Economie en desnoods naar de plenaire zitting zou worden gebracht zodat alle partijen en wij als parlement over deze resolutie kleur kunnen bekennen.

De heer Jan Roegiers: Ik dank de minister voor het antwoord, maar het voorgelezen antwoord geeft ons absoluut geen voldoening. Op de website is er sprake van Israël als eindgebruiker. Er staat nergens dat de eindgebruiker de Amerikaanse overheid zou zijn. Als de EU gedragscode ten aanzien van de Verenigde Staten moet worden gecontroleerd, wilde ik graag aan de minister het volgende vragen. Ik verwacht van u persoonlijk geen antwoord. Wat zou de minister hebben gedaan mocht zij een wapenexportvergunning onder ogen hebben gekregen voor een fabriek in Irak, wetende dat er nadien naar de Verenigde Staten wordt uitgevoerd? Ik denk dat ik het antwoord ken. Ik zie het verschil niet tussen Irak en Israël op dit vlak. Ik kan alleen maar besluiten dat deze wapenexportlicentie absoluut niet koosjer is.

Minister Marino Keulen: Het is raadzaam om inderdaad met de bevoegde minister zelf te overleggen en haar indien dat nodig zou zijn, parlementaire vragen te stellen. De eindbestemming is inderdaad de Amerikaanse overheid. Wat ik uit het dossier begrijp, is dat een Israëlische vestiging van OIP in Oudenaarde de onderdelen voor de thermische camera's in Israël monteert. Van daaruit worden ze verder naar de Verenigde Staten uitgevoerd. Zo zit het verhaal in elkaar: eindbestemming is een Amerikaans bedrijf en eindgebruiker de Amerikaanse overheid.

Bij mijn weten bestaat er geen embargo tegen de Verenigde Staten. Ieder dossier moet individueel worden benaderd. Ik begrijp uit het antwoord van mevrouw

Moerman dat ze dat zeer consciëntieus doet, dossier per dossier.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUALITEITSDEBAT over de paritaire huurcommissies en het betaalbaar wonen

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, terwijl onze eigen minister-president zijn campagne op gang trok met de presentatie van zijn boek, trok de federale eerste minister van leer in de Kamer van Volksvertegenwoordigers. Zijn oktoberverklaring had hij kunnen afleggen onder de titel "Ik maak alles nieuw". Het had de titel kunnen zijn van een premier die intussen al bijna twaalf jaar de dienst uitmaakt, maar altijd opnieuw verrast.

Ik denk dat hij beïnvloed is door het Gentse Filmfestival waar hij de film van Al Gore over de klimaatverandering heeft gezien. En toen wou de eerste minister een ecotaks op de botervlootjes en volgens hem werd het weer winter als het winter moest zijn. Ik denk dat de premier met zijn vicepremier op een bankje in Gent gepraat heeft over hoe duur de huizen tegenwoordig wel zijn en dat de mensen hun huur niet meer kunnen betalen. Ze besloten toen maar om een hoofdstuk 'Huur' te schrijven in het federale verkiezingsprogramma.

De andere vicepremier, Laurette Onkelinx, vond het een schitterend idee en ze kwam prompt met een voorstel om de huurprijzen te blokkeren. Maar niet alle blauwe excellenties zaten mee op het bankje in Gent en zij vonden dit voorstel niet echt paars. Na een nachtje ruzie bereikte men het volgende compromis: er is een probleem van hoge huurprijzen maar we laten dit oplossen door de gewesten, die toch meer bevoegdheden willen. De federale premier zit nooit in nesten. Als het te moeilijk wordt, legt hij zijn ei in andermans nest. Eigenlijk is de premier een soort koekoek en wij blijven met dat ei zitten.

Eenzijds erkent de regering dus het probleem van de hoge huurprijzen, maar anderzijds heeft ze niet de politieke moed om er echt iets aan te doen en de ergste excessen van de liberale huurmarkt weg te werken.

U zegt altijd, mijnheer de minister, dat een Vlaming een baksteen in de maag heeft en dat de beste garantie een eigen woning is. Maar vooral in de steden, zijn er noodgedwongen nog veel mensen die huren. 40 percent van de stedelingen huurt een woning en de vraag is enorm

groot, waardoor de prijzen stijgen. Op dit moment geeft één op vijf huurders meer dan een derde uit aan huur.

Ik denk dat de meeste leden van dit parlement eigenaar zijn van hun stulpje en weinig benul hebben van de huidige huurprijzen. Ik heb mijn ochtend doorgebracht op de dienst Bijstand in Antwerpen en nagekeken wat die mensen aan huur betalen. Het is ongelooflijk. Zelfs in de meest achtergestelde buurten van Antwerpen, vind je geen oud appartement met een slaapkamer meer dat minder kost dan 250 tot 300 euro. Een leefloon voor een alleenstaande bedraagt 600 euro, wat betekent dat die mensen de helft van hun inkomen aan huur besteden. Dan spreek ik nog niet over de stijgende energiekosten. Het is niet voor niets dat meer en meer mensen kandidaat zijn voor schuldbemiddeling. De armoede neemt enorm toe en een belangrijke hefboom om dat te beletten is iets doen aan de huurprijzen in de steden.

Het hele gehacketak tussen de Vlaamse en federale regering over wat er moet gebeuren om die huurprijzen in de hand te houden, vind ik intriest. Er zijn net lokale verkiezingen geweest waar ik in de verkiezingsprogramma's van alle partijen heb gelezen dat betaalbaar wonen een van de belangrijkste topics was. De voorstellen van de federale regering in het 'ik maak alles nieuw'-programma tonen in de eerste plaats de grenzen van paars en de onmacht om in een rode en blauwe regering fundamentele maatregelen te nemen.

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Mevrouw Vogels, u steekt eigenlijk een gedateerd klassenstrijdverhaal af, waarbij verhuurders tegenover huurders worden geplaatst, terwijl het eigenlijk lot- en bondgenoten zijn. Zorg ervoor dat de verhuurder zijn rendement heeft en dan krijgt de huurder betaalbare huurwoningen die ook kwalitatief in orde zijn. Er werd een hele batterij maatregelen opgenomen in de begrotingen van 2007. Ik gebruik de meervoudsvorm, want het gaat om de Vlaamse en de federale begroting.

Mevrouw Vogels, u was zelf vier jaar minister. Het is toen niet gepresteerd om de privéhuurmarkt stimuleren en een nieuw elan te geven. We doen dat nu niet vanuit een conflictmodel van verhuurder versus huurder, maar om het algemeen belang te dienen. Om ervoor te zorgen dat het voor verhuurders interessant is om te investeren in de privéhuurmarkt, en dat de huurder kwaliteitsvol en betaalbaar kan wonen.

Er zijn de huursubsidies, de renovatiepremie, federale fiscale maatregelen met lagere btw-regimes en initiatieven voor het gespreid in de tijd betalen van de huurwaarborg. Dat betekent dat we extra impulsen geven

aan de privéhuurmarkt. Dat is vandaag een federale materie, want de huurwetgeving is een federale bevoegdheid. Maar door complementair te werken, met initiatieven van de Vlaamse en de federale overheid, krijgen verhuurders en huurders extra kansen.

We gaan die huurder niet helpen door hem op te zetten tegen de verhuurder. Het eerste dat een verhuurder doet als hij het niet meer ziet zitten, dus als het rendement niet meer aanwezig is, is het verkopen van de huurpanden en hij zal zeker geen nieuwe investeringen in de huurmarkt doen.

Ik heb gezegd dat het gaat over een gedateerd klassenstrijdverhaal. Tot dertig of veertig jaar geleden ging die redenering op. Vandaag moeten we ervoor zorgen – en dat doen beide regeringen – dat impulsen worden gegeven. Daarmee wordt het algemeen belang gediend en gaan verhuurder en huurder er samen op vooruit.

Mevrouw Mieke Vogels: Mijnheer de minister, als er inderdaad een batterij maatregelen zou zijn die ook effect heeft, zou ik vanmorgen in de bijstandsdossiers niet dergelijke huurprijzen hebben gezien. Als er al iets gebeurt, is het bijlange niet genoeg.

Als er iemand een gedateerde klassenstrijd voert, is het niet deze vrouw op de tribune, maar de federale minister van Consumentenzaken, mevrouw Van den Bossche. In de sliptstream van hetzelfde nachtelijke debat, waarbij men vertrok van paritaire huurcommissies die Vlaanderen moet realiseren, wil men ook op federaal vlak iets doen en legt men unilateraal op dat maximum twee maanden huur mag worden gevraagd als huurwaarborg.

Minister Marino Keulen: Vindt u dat laatste nu goed of niet?

Mevrouw Mieke Vogels: Ik zit niet in de regering. Mijnheer de minister, wat is de logica van een federale regering, die zegt dat de paritaire huurcommissies de problemen zullen oplossen, maar tegelijkertijd zegt dat het overleg tussen huurders en verhuurders niet geldt voor de federale regering en unilateraal oplegt wat de verhuurder-eigenaar allemaal moet doen, waardoor ze tegelijkertijd de slaagkansen van het beleid in Vlaanderen hypothekeert? Wie is nu de gedateerde klassenstrijder? Niet ik, maar wel de federale regering.

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Mevrouw de voorzitter, ik heb met aandacht de uiteenzetting van mevrouw Vogels beluisterd. Mevrouw Vogels, ik vond het tot nu toe zeer evenwichtig, maar de reactie van de minister verbaast me toch een beetje.

Mijnheer de minister, het is positief dat er nu ook fiscale

maatregelen zijn ten gunste van de eigenaars die willen investeren. U haalt de huurwaarborg aan, maar iedereen in de huisvestingssector is het erover eens dat dat het zwakke punt is van het dossier. Wat zal er in de praktijk gebeuren? De eigenaar die zijn woning wil verhuren via een immobiliënkantoor, zal vragen dat iemand gezocht wordt die zeker drie maanden huurwaarborg kan betalen en iemand anders zal niet in aanmerking komen. Dat betekent – en het zijn het eigenaarssyndicaat en de huurdersverenigingen die dat zeggen – dat deze maatregel, die mediatiek goed overkomt, het zwakke punt is en in de praktijk wel eens de zwaksten op straat zou kunnen zetten.

Ik vind het wat jammer in het geheel dat u dit nu als het voorbeeld neemt. De fiscaliteit en een aantal andere dingen zitten goed, maar ik meen dat de huurwaarborg het omgekeerde effect zal hebben.

Minister Marino Keulen: De huurwaarborg moet je zien als een onderdeel van een veelheid van maatregelen. Degenen die in één keer kunnen betalen, zijn er vanaf met twee maanden huur. We belonen degenen die het geld meteen op tafel leggen. Anderen kunnen het spreiden. De verdubbeling van de huursubsidie, van 10 naar 20,6 miljoen euro, zal extra financiële armslag geven aan de huurder om zijn geldelijke verplichtingen in het kader van het huurcontract na te komen. Het is ook goed voor de verhuurder want die krijgt meer solvabele huurders. De woonkwaliteit zal verbeteren door het opentrekken van de renovatiepremie naar de verhuurders die verhuren via een sociaalverhuurkantoor. Daardoor geven we een premie aan degenen die werken aan de woonkwaliteit op de huurmarkt. Er is ook het verlaagde btw-tarief, van 21 naar 6 percent, voor degenen die in bepaalde ‘kankerwijken’, met verkrotting en leegstand, gaan voor nieuwbouw op de huurmarkt. Het fiscaal recupereren van kosten voor renovatie die een verhuurder doet in huurwoningen, is nog een van de vele voorbeelden die aangeven dat je alles in zijn totaliteit moet bekijken en dat er voor de privéhuurmarkt, zowel voor de verhuurder als de huurder, nooit méér is gebeurd dan in de begroting 2007.

De heer Carl Decaluwe: Dat is deels juist. Wat zal de eigenaar doen? Die zal de interessante dingen eruit pikken en de zwakke punten laten liggen. Daardoor is de zwakke huurder opnieuw de pineut. Men kan dat heel mooi verpakken. We zullen elkaar volgend jaar opnieuw spreken en u zult ons gelijk geven.

De voorzitter: Mevrouw Heeren heeft het woord.

Mevrouw Veerle Heeren: Mijnheer de minister, u kunt toch niet zeggen dat de verlaging van de huurwaarborg van drie naar twee maanden een geschenk is voor de zwakke huurders in Vlaanderen. Dat is helemaal geen geschenk! Ik ben het met u eens dat er een

aantal goede maatregelen zijn genomen, maar de huurwaarborg is mijns inziens een foute beslissing.

Minister Marino Keulen: Vroeger moesten die mensen vier maanden huur op tafel leggen: de eerste maand huur, plus een huurwaarborg van drie maanden. Nu wordt dat voor degenen die meteen betalen, gereduceerd tot twee maanden. Dat is iets waar de huurder wel zijn voordeel mee doet: hij wint er een maand mee. Naast alle stimulerende maatregelen op het fiscale vlak, op het vlak van de premies en dat van de btw, zie je dat er voor wordt gekozen om zowel de verhuurder als de huurder te helpen. Ze zijn lotgenoot en bondgenoot. Je kunt de ene niet vooruithelpen en de andere in de kou laten staan.

De voorzitter: Mevrouw Ceysens heeft het woord

Mevrouw Patricia Ceysens: Mevrouw Vogels, het moet van meet af aan duidelijk zijn dat wij kiezen voor een dynamische huurmarkt waarin we vooral het aanbod willen vergroten. Wij geloven dat het aanbod vergroten invloed zal hebben op de prijs. Wij geloven in de markt, u gelooft dat waarschijnlijk niet. We redeneren in twee verschillende kaders: u gelooft in een statische markt die wordt gereguleerd, wij geloven in een dynamische markt. Het aanbod vergroten zal een effect hebben op de prijzen. Minister Keulen heeft gezegd dat het voor de eerste keer is dat men heeft gekozen om te werken aan fiscale maatregelen voor de eigenaars die precies tot doel hebben dat er voor de huurders meer aanbod komt. Daar sporen de belangen. Maatregelen voor de eigenaars geven meer aanbod voor de huurders en zo komt er een prijsdaling.

Wat het koekoeksei betreft: dat is leuk gevonden maar het klopt niet. De premier heeft de mogelijkheden gegeven aan de regio's, in een defederalisering van het huurbeleid avant la lettre, om hun eigenheid daarin te bepalen. Voor de rest zitten er in de federale beleidsverklaring structurele maatregelen waar wij ons volledig in kunnen vinden.

De voorzitter: Mevrouw Berx heeft het woord.

Mevrouw Cathy Berx: Ik heb een korte repliek op wat mevrouw Ceysens zegt. Het is net zo dat de kenners van de markt, zowel de eigenaars als Stadim als de huurders, aangeven dat het aanbod kleiner dreigt te worden door de ingrepen op het vlak van de huurwaarborg. U hebt gelijk als u zegt: hoe meer aanbod, hoe beter de impact op de prijs. Dat is evident, dat is een logica uit de economie die niemand hier zal loochenen. Men heeft echter ingrepen gedaan en keuzes gemaakt die net een omgekeerd effect hebben op het aanbod op de woningmarkt. Bij een kleinere huurwaarborg verkleint ook de garantie voor de verhuurder om eventuele schade of achterstallende verhalen op die huurwaarborg. Wat dat betreft is er dus een foute keuze gemaakt. Men had dat wel kunnen

ondervangen door een soort fonds te creëren waaruit de huurwaarborg, maar dan de volledige huurwaarborg, zou kunnen worden betaald. De huurder zou die huur dan stap voor stap terugbetalen, zoals bijvoorbeeld het OCMW van Antwerpen dat altijd doet.

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Ik heb een korte opmerking. Ik denk dat mevrouw Vogels een terecht punt heeft gemaakt met de vergelijking van het ei en de koekoek. Inderdaad, de koekoek van de federale regering heeft een ei gelegd in een nest van vogels waar het niet thuishoort. Ik voel dat CD&V zenuwachtig wordt, en misschien terecht, door het hele huurwaarborgverhaal. Goede collega's, mag ik echter opmerken dat we nog altijd niet bevoegd zijn voor het huurwaarborgverhaal. Dat is het drama van heel dit verhaal.

Ik zal dat punt straks proberen te scoren, mevrouw de voorzitter, maar ik stel nu vast dat er zich tussen de VLD en CD&V enerzijds en tussen de VLD en sp.a anderzijds debatten van ideologische aard aan het ontspinnen zijn. Die zijn weliswaar interessant, maar dit parlement is er jammer genoeg nog niet bevoegd voor. Als het aan ons ligt, zullen we ervoor zorgen dat we daar binnen de kortste keren wel bevoegd voor zijn. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

Mevrouw Mieke Vogels: Na deze uitgebreide onderbreking merk ik dat VLD-minister Keulen de enige is die de maatregelen in verband met de vermindering van de huurwaarborg verdedigt. Dat verbaast me een beetje, mijnheer de minister, omdat u daarmee tegen het eigenaarssyndicaat ingaat, maar het siert u.

Aan de andere kant is de basisvraag van dit debat of we kiezen voor een paritair systeem. U bent daar eigenlijk voor, en ik ben daar ook voor, maar dan moeten we dat doortrekken en moeten we over alles overleggen. Anders kan men niet zeggen dat men kiest voor een paritair systeem waar eigenaars, huurders en overheid samen overleggen. Men kan dan niet tegelijkertijd unilateraal maatregelen opleggen. Dat vind ik totaal fout. Als je dat soort maatregelen naar voren schuift en je vraagt dan aan de gewesten om die huurcommissies op paritaire basis uit te werken, dan hypothekeer je dat bij voorbaat. Dat is alles wat ik heb willen zeggen.

Het koekoeksgedrag van de federale regering gaat trouwens nog verder. Ze suggereert niet alleen om die paritaire huurcommissies te installeren, ze zegt ook nog waar we dat moeten doen. We moeten dat doen in Antwerpen, in Hasselt, in Oostende en in Mechelen. Mogen we dat alstublieft ook nog zelf kiezen, als we het dan al willen doen? In Gent bestaat op dit moment trouwens een paritaire huurcommissie in experimentele fase. Ik heb daar mijn licht eens opgestoken. Wat doet

die paritaire huurcommissie? Weinig of niets. Ze probeert te bemiddelen in conflicten tussen huurders en verhuurders. Het is een arme stadsambtenaar die daar verantwoordelijk voor is. Die man heeft geen enkele juridische basis en geen enkele autoriteit. Hij zit op de schoot met twee conflicterende partijen, met als gevolg dat er tot nog toe een vijftal dossiers min of meer goed zijn opgelost, als ik me niet vergis.

Een tweede taak van die paritaire huurcommissie is het in kaart brengen van de huurprijzen in de verschillende wijken in het Gentse. Dat is op zich waarschijnlijk zinvol, hoewel volgens mij erg omslachtig. Dan zouden die paritaire huurcommissie, huurders en verhuurders samen een akkoord moeten krijgen over maximale huurprijzen in een bepaalde wijk. Stel dat het, na al wat we daarnet al hebben gezegd, toch nog mogelijk zou zijn om voor een bepaalde wijk afspraken te maken over de maximale huurprijs, dan is mijn vraag de volgende. Hoe kan die paritaire huurcommissie in godsnaam die afspraken afdwingbaar maken?

Dat kan ze niet. Er is immers geen enkele juridische basis om eigenaars in een bepaalde wijk te dwingen tot maximumhuurprijzen. Het is de federale overheid, en niet wij, die dat kader moet scheppen. Dit is dus een pijnlijk pingpongspelletje, waarvan vooral de huurder het slachtoffer is. De overheid geeft de indruk allerlei dingen te doen, maar verkoopt luchtkastelen. De teneur is die van 'ik maak alles nieuw', maar eigenlijk blijft alles bij het oude.

Mijnheer de minister, met andere woorden: het doorschuiven van de huurprijsregulering naar Vlaanderen is een meer dan vergiftigd geschenk. Dit voorstel is nu tien dagen oud, maar ik heb nog altijd geen duidelijk standpunt vanwege de Vlaamse Regering vernomen. Daarom ben ik blij dat we u hierover kunnen ondervragen en dat u het bedoelde standpunt naar voren zult brengen. Doet u al dan niet mee met de door de federale regering opgelaten luchtballon van de paritaire huurcommissie?

Ik heb de CD&V-, VLD- en N-VA-fracties al horen verklaren in de media dat zij alleszins een uitbreiding van de paritaire commissie niet zullen goedkeuren. Mevrouw Gennez verklaarde namens de sp.a-fractie het vreemd te vinden dat de VLD eerst een maatregel federaal mee goedkeurt, om die dan op het Vlaamse niveau meteen volledig af te keuren en zelfs te blokkeren. De stadsgenoot van mevrouw Gennez, burgemeester Somers, sust wat. Hij is dat gewoon, als voorzitter van de VLD. Hij stelde dat de sp.a de federale beleidsverklaring een beetje te voluntaristisch leest. Ik begrijp niet goed wat hij daarmee bedoelt. Hij stelde ook dat de VLD altijd consequent is geweest en steeds heeft verklaard te geloven in het werken met, onder meer, huursubsidies.

Nu klinken huursubsidies wel mooi. Het is een goed

instrument. Mijnheer de minister, ik weet dat dit wordt uitgewerkt door de Vlaamse overheid en dat we er nog uitgebreid over zullen kunnen praten. Zo zullen we het bijvoorbeeld kunnen hebben over de tijdelijkheid. Dat is een ander debat. Huursubsidies zijn een goed instrument, maar zijn pas zinvol als er tegelijk met een systeem van maximumhuurprijzen of righthuurprijzen wordt gewerkt. Dat bewijzen experimenten in andere landen. Anders zullen de huursubsidies de huurprijzen doen stijgen, en dan zijn we bezig met het subsidiëren van de eigenaars. Ik kan me niet voorstellen dat dit de bedoeling kan zijn, zelfs niet van de VLD.

Mevrouw Cathy Berx: Mevrouw Vogels, die bekommernis is heel expliciet verwoord in het regeerakkoord. Men hoeft er zich dan ook geen zorgen over te maken. Als er huursubsidies worden toegekend, dan moet dat inderdaad worden gekoppeld aan een tussenkomst van socialeverhuurkantoren en de absolute garantie dat ze niet dienen om de verhuurders te subsidiëren, maar wel degelijk om ervoor te zorgen dat de huurders betaalbaar kunnen huren.

Minister Marino Keulen: Die paritaire huurcommissie bestaat vandaag in Gent. Het is echter slechts een experiment, dat vijftien maanden geleden werd opgestart. Vandaag wordt het wetenschappelijk ondersteund en begeleid door een ploeg van de Universiteit Antwerpen, onder leiding van professor Goossens. Zij zullen in april van volgend jaar aan ons verslag uitbrengen van hun bevindingen inzake de werking van die commissie. Op basis daarvan zal de Vlaamse Regering een beslissing nemen over verdere actie.

Ik vind de vraag van de federale regering eigenlijk zeer logisch en consequent. Wonen is immers een gewestmaterie, maar de privéhuurmarkt is nog steeds federaal.

Mevrouw Vogels, wie een beetje vertrouwd is met de woonsituatie in de drie gewesten, weet dat die overall compleet anders is. In Vlaanderen is er sprake van een heel kleine huurmarkt, die vandaag nog een dikke 20 percent bedraagt. In Brussel bedraagt dit aandeel bijna 60 percent huurders: daar zitten de echte huurders. Het cijfer van Wallonië situeert zich tussen die percentages in. Er zal dus maatwerk moeten worden geleverd, al naargelang van het niveau waarvoor men verantwoordelijk is. Waar er 60 percent huurders zijn, zal er anders moeten worden gewerkt dan daar waar er 20 percent zijn.

Mevrouw Mieke Vogels: Ook in onze steden bedraagt het aandeel van de huurders 40 percent.

Minister Marino Keulen: Ja, maar algemeen genomen is de situatie in de drie gewesten compleet anders. Nooit werd er meer gedaan, ook niet door de Vlaamse Regering, samen met de federale regering, voor die

privéhuurmarkt. We zijn daar bekommerd over. Als ik wijs op het beperkte aandeel, is dat niet om te relativeren.

We zullen onze verantwoordelijkheid op ons nemen. De situatie in de drie gewesten is compleet anders en staft het betoog van degenen die een defederalisering van de private huurmarkt willen. Als de gewesten verantwoordelijk zijn voor wonen, dan moeten ze ook zeggenschap krijgen over de private huurmarkt.

Het beperken en vooral het blokkeren van de huurprijzen vormen de slechtste zaak voor de huurder, want ze zullen tot gevolg hebben dat de verhuurder stopt met zijn activiteiten. Vandaag stellen we op het terrein vast dat de verhuurders de afgelopen tien jaar hun huurwoningen massaal hebben verkocht. Ondanks de gestegen vastgoedprijzen hebben we op tien jaar tijd een enorme stijging gezien van de eigendomsquote. Dat heeft mede te maken met verhuurders die hun huurwoningen verkopen. We moeten ervoor zorgen dat verhuuractiviteiten nog rendement opleveren voor de verhuurders en dat huurders kwalitatief en betaalbaar kunnen huren, vandaar het bestaan van huursubsidies, de renovatiepremies en de fiscale maatregelen.

Dit is inderdaad een eerste stap in de richting van de defederalisering van de private huurmarkt ten gunste van de gewesten. Dat is een goede zaak. De Vlaamse Regering zal in april, na de bevindingen van professor Goossens en zijn team van de Universiteit Antwerpen, keuzes maken met betrekking tot de paritaire huurcommissies. Ik herhaal dat ik geen probleem heb met bemiddeling, arbitrage en informatieverstrekking, maar de huurprijzenblokkering moet ik afwijzen. Ik denk dat niemand van de meerderheid voor de blokkering is, want die is slecht voor de huurders.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer de minister, u doet een politiek statement. Waarschijnlijk spreekt u ook namens uw partij wanneer u zich akkoord verklaart met het overhevelen van de private huurwetgeving naar het Vlaamse, Brusselse en Waalse niveau om aan maatwerk te kunnen doen. U gaat toch volledig akkoord?

Minister Marino Keulen: Ja, ik ga absoluut akkoord. Het thema moet aan bod komen in 2007 bij de communautaire onderhandelingen. De overheveling naar de gewesten van de huurwetgeving die de private huurmarkt regelt, moet een element vormen van die onderhandelingen. De overheveling is nodig om maatwerk te kunnen leveren en om aan de gewesten alle instrumenten te geven die nodig zijn om een huisvestingsbeleid te voeren.

Mevrouw Cathy Berx: Mijnheer de minister, mijn eerste punt is dat de argumentatie over de verschillen tussen de gewesten slechts kan leiden tot één enkel lo-

gisch antwoord, met name de volledige regionalisering van de volledige huurwetgeving en het volledige woonbeleid. Alleen dat standpunt moest worden verdedigd in de federale regering.

Ten tweede, wat de maximumprijzen betreft. Het regelen van de prijzen is enkel, maar zeker, nodig wanneer een huursubsidie wordt toegekend. Het gaat niet over het opleggen van een algemene maximumhuur. Elke toekenning van een huursubsidie moet gepaard gaan met afspraken over prijs en kwaliteit. Zo niet is het enige effect dat de verhuurder wordt gesubsidieerd, terwijl de huurder niet wordt ondersteund bij het krijgen van een kwalitatieve en betaalbare woning.

Minister Marino Keulen: Mevrouw Berx, iedere keer dat ik over huursubsidies heb gesproken, heb ik altijd gezegd dat ervoor moet worden gezorgd dat het bedrag van de subsidie niet bij de huurprijzen wordt opgeteld. Dat moet goed geregeld worden. Het SVK kan de ideale buffer zijn om ervoor te zorgen dat er aan de kwaliteit wordt gewerkt zonder dat de huurprijzen worden verhoogd. We moeten de huurder meer financiële armslag geven en aan de verhuurder moeten we een meer solvabele huurder geven. Zo gaat iedereen erop vooruit.

De heer Jan Penris: Mevrouw de voorzitter, ik hoor de minister verklaren dat hij een grote voorstander is van de regionalisering van de huurwetgeving.

Mijnheer de minister, ik wil u erop wijzen dat wij in het begin van het jaar tijdens een vergadering van de commissie voor Wonen die u niet hebt bijgewoond – en ook niet hoefde bij te wonen – een voorstel van resolutie hebben ingediend tot regionalisering van de huurwetgeving. Het werd ondertekend door mezelf, de heer Marginet, de heer Dewinter en mevrouw Van Steenberge. Het voorstel van resolutie was heel voorzichtig en beginnend opgesteld. Uw vertegenwoordigers, onder wie de heer Gatz, hebben toen geantwoord: “Mijnheer Penris, dit is nu niet aan de orde. We willen geen salamisering van de hele staats Hervorming, we wensen dat in een groot pakket te gieten.”

Ik stel vast dat u vandaag al blij bent met een heel klein stukje van de salami, namelijk het aan uw bevoegdheden toevoegen van de paritaire huurcommissies. Als dat geen tegenspraak is, dan weet ik het niet meer.

Mevrouw Mieke Vogels: Ik ben blij met het debat en ik waardeer de gedrevenheid van de minister. Het siert hem en het typeert hem. Maar ik zou de pret toch een beetje willen temperen. De defederalisering zal zoals altijd geen *deus ex machina* zijn, want er is in Vlaanderen evenzeer maatwerk nodig. Er is bijvoorbeeld een wereld van verschil tussen de privéhuurmarkt in de steden en de privéhuurmarkt op het platteland. 40 per-

cent van de stadsbewoners huren, en waarschijnlijk is dat eenzelfde percentage in de Waalse steden. Zoveel verschil is er dus niet.

Bovendien, als we die bevoegdheid hebben en eigen regelgeving mogen maken, zullen we er ook middelen moeten voor vrijmaken. Meer aanbod aan sociale woningen en meer aanbod van fiscale premies, dat zal de manier zijn om de huurprijzen te doen dalen. Laten we dus alstublieft het hele debat niet weer reduceren tot de stelling dat defederalisering de zaken oplost. Dat is een pingpongspelletje op de rug van de huurder en het is bovendien een vals debat.

Mijnheer de minister, ik heb zeer veel respect voor professor Goossens, die ik al jaren ken. Ik heb echter geen behoefte aan de evaluatie van een paritaire huurcommissie wanneer die in vijftien maanden tijd vijf dossiers heeft kunnen oplossen. Als er geen juridisch kader is waarbinnen de paritaire huurcommissies kunnen werken, heeft het geen zin om met die evaluaties verder te gaan, of je ze nu zelf doet of ze laat uitvoeren door professoren. Durf dat inzien, en durf in die zin ook antwoorden op de concrete vraag of de Vlaamse overheid moet ingaan op de vraag van de federale overheid om bijkomende paritaire huurcommissies op te richten in Antwerpen, Oostende, Leuven en nog een vierde stad.

Wij hebben in het voorjaar namens de fractie een voorstel van decreet ingediend, waar we een systeem van slimme huurrichtprijzen koppelen aan huursubsidies en socialeverhuurkantoren. De voorzitter heeft gevraagd om dat decreet te bespreken. Ik zal u nog schriftelijk antwoorden, maar wil alvast zeggen: graag, en liever vandaag dan morgen. Dan kunnen we dit debat niet op deze tribune, maar wel fundamenteel voeren. Wij kunnen een mooi instrument op tafel leggen waarbij we, los van defederalisering en de federale overheid, op een substantiële manier een invloed kunnen krijgen op die privéhuurmarkt. Aan een tempo van vijf dossiers in vijftien maanden kunnen we niet doorgaan. Wat de huurmarkt betreft, is het vandaag vijf over twaalf.

Zal de Vlaamse Regering, zoals de federale regering vraagt, paritaire huurcommissies installeren in de steden die zijn vooropgesteld? Of in andere of meerdere of geen steden? Vindt de Vlaamse Regering de paritaire huurcommissies een goed instrument om huurwoningen betaalbaar te maken? Vindt de Vlaamse Regering niet dat de eenzijdige federale maatregelen, zoals de beperking van de huurwaarborg tot twee maanden, het overleg tussen huurders, verhuurders en overheid hypothekeken? Welke initiatieven neemt de regering op korte termijn de al te hoge huurprijzen te temperen en op die manier iets te doen aan de toenemende armoede?

Ik kondig ten slotte aan dat wij een actualiteitsmotie zullen indienen. Daarin vragen wij de regering om tegen

1 maart een urgentieplan voor betaalbaar wonen voor te leggen, waarin ook de federale condities om dat te realiseren, vertaald zijn, zodat het parlement hierover kan stemmen en dit plan op tafel kan worden gelegd bij de volgende federale regeringsonderhandelingen. We hebben dat al gedaan op communautair vlak, waarom zouden we het hier ook niet doen? Het gaat tenslotte om iets dat voor elke partij heel belangrijk is, namelijk betaalbaar wonen in Vlaanderen. (*Applaus bij CD&V, sp.a-spirit en Groen!*)

Mevrouw Patricia Ceysens: Mevrouw Vogels, voor de juistheid van het dossier wil ik nog iets opmerken om te voorkomen dat we naast elkaar debatteren. Als we het hebben over wat de federale regering heeft gedaan, gaat het om 'de mogelijkheid' die gegeven wordt aan de regio's. U maakt daar onmiddellijk 'de vraag' van. Ook over die waarborg zit iedereen hier maar in het wilde weg te vertellen. De mogelijkheid die de federale overheid biedt, is om drie maanden huurwaarborg te spreiden in de tijd, met de mogelijkheid van een bankwaarborg en eventuele tussenkomst van het OCMW. Dus ook met betrekking tot de huurwaarborg is wel degelijk een heel sociale maatregel genomen om te zorgen dat ook de zwakke gebruikers met die waarborg kunnen omgaan.

Ik zou toch willen dat iedereen de juiste elementen vermeldt uit die federale beleidsverklaring.

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, Vlaanderen wordt, althans binnen afzienbare tijd, bevoegd voor de paritaire huurcommissies. Ik zou zeggen: hoera! Maar ik zou die hoera tussen aanhalingstekens willen zetten want het is er een met een dubbele bodem. Aan de ene kant ben ik als nationalist altijd verheugd wanneer de federale overheid kleine deeltjes van haar bevoegdheden aan Vlaanderen overdraagt. Zelfs wanneer de bevoegdheid over de paritaire huurcomités naar Vlaanderen wordt doorgeschoven, vind ik dat een heel kleine overwinning.

Mijn hoera heeft een dubbele bodem omdat het een zure overwinning is. Deze overwinning hebben we enkel te danken aan het feit dat de Walen hiervoor vragende partij waren. Ik ben niet ingewijd in het geheim der goden, ik weet enkel wat ik via de pers vernem. De Walen en dan in het bijzonder de PS, hadden huurprijzblokeringen geëist. Dat lag blijkbaar moeilijk op het federale niveau. De tussenoplossing was de regionalisering van de paritaire huurcommissies. Wanneer een gewest het nuttig vindt, kunnen de huurprijzen in sommige grote steden, zowel in Vlaanderen als in Wallonië, via zo'n huurcommissie worden geblokkeerd.

Wat doen die huurcommissies vandaag? De huurcommissie die we in Vlaanderen kennen, die van Gent, heeft tot op heden achttien dossiers behandeld inzake huurschillenbemiddeling. Ik vind dat een goed initiatief. Dat zijn immers achttien dossiers die niet voor de rechtbank moesten komen en waarin beide partijen, zowel huurder als verhuurder, konden ingaan op de argumenten van de commissie. Wanneer nieuwe huurcommissies rechtbanken kunnen vervangen en de verhouding tussen huurder en verhuurder kunnen verbeteren, dan ben ik daar geen tegenstander van. Ik ben zelfs blij dat die bevoegdheid binnen afzienbare tijd Vlaams zal zijn.

We mogen echter met dit kleine nootje niet echt tevreden zijn. Vlaanderen is bevoegd voor het woonbeleid maar blijft onbevoegd voor het kroonstuk van het woonbeleid, meer bepaald de huurwetgeving. We hebben er in het verleden, onder meer via parlementaire initiatieven, voor geijverd om ook dat laatste stuk van ons woonbeleid in Vlaamse handen te krijgen. Het Vlaams woonbeleid kan pas volledig worden uitgestippeld wanneer we ook in dit halfrond kunnen debatteren over huurwaarborg, huurprijnsblokkering, uitzetting enzovoort. Jammer genoeg kan dat vandaag nog steeds niet.

Wanneer we het Vlaams woonbeleid ernstig willen nemen, dan moet Vlaanderen bevoegd worden voor heel het huurbeleid en niet alleen voor het nootje van de paritaire huurcommissies.

Moeten wij, en dat is de onderliggende vraag, er dan niet alles aan doen om onze huurders met de ons beschikbare middelen te beschermen? Ik denk dat het antwoord daarop ja is. Ik stel vast dat we dat op een aantal gebieden al doen.

Collega's, op de privéhuurmarkt hebben wij een zeer actieve administratie, de Vlaamse Wooninspectie. Deze brengt in onze commissie voor Wonen regelmatig verslag uit over haar werkzaamheden. De leden van deze commissie, ongeacht de partij waartoe ze behoren, kunnen vaststellen dat dit deel van de administratie meer dan goed werk levert. De laatste keer dat we die administratie hebben uitgenodigd, hebben we ook een lokale vertegenwoordiger van de Antwerpse politie, een specialist in deze materie, commissaris Rottiers, gehoord. Hij heeft ons bevestigd dat ook de lokale overheden bekommerd zijn om, minstens, de woonkwaliteit voor onze huurders op de privéhuurmarkt.

Veel initiatieven van u allemaal, en zeker van de leden van de commissie voor Wonen, bewijzen dat ook zij, zelfs al zijn we er niet volledig voor bevoegd, grote aandacht willen besteden aan het probleem van de huisjesmelkerij. Ook daarom zijn we bekommerd. Ook daar doen we wat we moeten doen.

Voor de woonkwaliteitsbewaking hebben we initiatieven

genomen. We blijven de zaak opvolgen. Mijnheer de minister, u weet ook dat de prijsbewaking moeilijker ligt. Het gaat dan niet zozeer om de prijsbewaking op de privémarkt. Het Vlaams Parlement is daarvoor eenvoudigweg niet bevoegd. De prijsbewaking op de socialewoonmarkt plaatst ons echter voor heel wat problemen.

Op de privémarkt geldt de regel dat de jaarlijkse huurprijsstijging voor de lopende huurcontracten nooit hoger mag zijn dan de stijging van de gezondheidsindex toelaat. Op de socialehuurmarkt stellen niet alleen wij vast dat er jaarlijkse prijsstijgingen zijn die ver, en dikwijls heel ver, stijgen boven wat door de gezondheidsindex is toegestaan. De heer Decaluwe heeft die stelling met cijfermateriaal kunnen hard maken. Als Vlamingen, als Vlaamse overheid, als Vlaamse administratie, als leden van het Vlaams Parlement zijn we daar wel bevoegd voor. Mijnheer de minister, daarin kunnen we wel onze verantwoordelijkheid nemen.

Minister Marino Keulen: Mijnheer Penris, u bent al sinds jaar en dag lid van de commissie voor Wonen. U bent er ook al jaren voorzitter van. Ik wil voor de buitenstaanders toch de boodschap meegeven dat een huurder van een sociale woning gemiddeld 200 tot 250 euro per maand betaald. Op de privémarkt is dat gemakkelijk het dubbele en zelfs meer.

Het voordeel van de maatregelen – fiscale maatregelen, subsidies, premies – die we nemen voor de privéhuurmarkt, is dat we de concurrentie tussen de privé- en de socialehuisvestingsmarkt deels uitvlakken. Een deel van de mensen die huren op de privémarkt komt in feite ook in aanmerking voor de socialehuisvestingsmarkt. Die mensen staan vandaag vaak op een wachtlijst. Door de privémarkt aantrekkelijker te maken, neemt de druk op de wachtlijsten enigszins af.

Het feit dat de afgelopen jaren de huurprijs in de sector van de sociale huisvesting werd verhoogd, heeft, zoals u zeer goed weet, te maken met het feit dat de verantwoordelijken gedurende tien, vijftien, twintig jaar hebben nagelaten om dat te doen. Op zeker ogenblik stond het water hen aan de lippen. Op dat moment werd gezegd dat er een inhaalbeweging nodig was.

Ondanks die ingreep is een huurder gemiddeld een derde tot de helft goedkoper af in de socialehuisvestingssector. Er wordt immers altijd rekening gehouden met het inkomen van de betrokkene en met de gezinsamenstelling.

De heer Jan Penris: Mijnheer de minister, alles wat u zegt, is zeer waar. Uw redenering is juist. We volgen u ook voor een deel. U mag echter één zaak niet vergeten: op de socialehuurmarkt bent u bezig met de sociaal zwaksten van onze samenleving. Wanneer de basis-

huurprijs voor die mensen stijgt met een percentage dat hoger is dan dat van de stijging van de gezondheidsindex, dan is er een correctie mogelijk in functie van het inkomen. De prijsstijging blijft voor de mensen met een bescheiden inkomen echter excessief.

U weet dat ook. De voorbeelden die we u daarover hebben gegeven in onze schriftelijke vragen, in onze vragen om uitleg, in onze interpellaties worden door u aanvaard. U zegt ons dat we voor een deel gelijk hebben.

Minister Marino Keulen: Maar opnieuw: globaal zijn de mensen nog altijd één derde tot de helft goedkoper af in de sector van de sociale huisvesting. Sommigen spreken zelfs een beetje provocerend over het winnen van de lotto als je er binnen geraakt. Er is goede woonkwaliteit, er zijn mooie projecten en mooie constructies aan de ene kant, en aan de andere kant is er een heel betaalbare huur in functie van inkomen en gezinsgrootte: de sector van de sociale huisvesting is één derde tot de helft goedkoper dan de private huurmarkt. En dan moet u weten dat een groot deel van de private huurmarkt vandaag publiek is, wat aan het profiel van de sociale huurder beantwoordt. Vandaar onze maatregelen in de begroting 2007 ten voordele van de private huurder.

De heer Jan Penris: Mijnheer de minister, ik blijf u voor een deel volgen, maar ik blijf toch ook aanvoelen dat de problematiek veel dieper zit en dat we de ambitie moeten hebben om, wanneer we zelf bevoegd zijn, hieraan te verhelpen. Mevrouw Vogels heeft de handschoen uitgestoken, of hoe zegt men dat? *(Opmerkingen van mevrouw Patricia Ceysens)*

Neen, zij heeft de handschoen nog niet in de ring geworpen. Dat zal ze misschien doen, maar nu nog niet. Zij heeft de handschoen uitgeslagen en we gaan in op die uitdaging. Want ik denk, mijnheer de minister, dat we in de commissie de ambitie moeten hebben om hierover een diepgaand debat ten gronde te voeren.

De besprekingen over de wooncode hadden hiervoor het moment kunnen zijn. Wij hebben gekozen voor een snelle en verdedigbare oplossing. Deze wordt nu uitgerekend door onze Waalse vrienden betwist. De mensen die vragen om te regionaliseren in bepaalde deelmateries, gaan ons nu verwijten dat wij de bevoegdheden die we al hadden zagezegd misbruiken. Waarvan akte, maar dat tussen haakjes.

Wat zullen dan, gezien de bevoegdheden die we hebben, de stellingen, de uitgangspunten van mijn fractie zijn in dit debat ten gronde?

Eerst en vooral moeten we de huurprijzen in de sociale-huisvestingssector, waar we volledig over bevoegd zijn, kunnen bewaken en vastleggen, naar Nederlands model. Laat ons eens het Nederlandse model bestuderen en de

mogelijkheid onderzoeken om de huurprijzen te bevriezen in functie van de kwaliteit van de aangeboden woning: de ligging, de grootte, de gebruikte materialen enzovoort. Zoals men dat in Nederland doet: voor eens en voor altijd een basishuurprijs vastleggen.

En nu gaat u opwerpen – ik hoor u al komen – dat dit niet betaalbaar zal zijn, want de socialehuurmaatschappij zal daarvan het slachtoffer worden. Wel, dan komt de tweede maatregel, het tweede spoor, dat blijkbaar ook door mevrouw Vogels wordt verdedigd. Ik voel mij een beetje ongemakkelijk als ik met haar wat dat betreft op hetzelfde spoor moet zitten, maar hoe dan ook: het tweede spoor is dat van de huursubsidie.

Mijnheer de minister, ik heb het over een veralgemeende huursubsidie, die het mogelijk moet maken dat het voor enerzijds de huurder betaalbaar blijft om een kwaliteitsvolle sociale woning te huren, en die het anderzijds voor de socialehuurmaatschappij interessant maakt om kwaliteitsvolle woningen te blijven aanbieden. Want daar mangelt het een beetje aan. Er zijn inderdaad zeer goede huisvestingsmaatschappijen in Vlaanderen: we hebben al uitentreuren De Mandel in Roeselare als goed voorbeeld genoemd. Maar er zijn helaas in mijn eigen kiesdistrict, mijnheer de minister, woningmaatschappijen en woningtypes, ook op de sociale markt, die allesbehalve goed zijn en waar de huurders evengoed worden geconfronteerd met prijsstijgingen die de stijgingen op de gezondheidsindex verre overtreffen.

Minister Marino Keulen: Ik blijf herhalen dat huurprijsbevrozing een slechte zaak is voor de huurder, omdat de particuliere verhuurder dan meteen afhaakt. Deze mensen zijn alleen geïnteresseerd in rendement. Ze kunnen wel menselijke contacten hebben met die huurders, het zou er nog aan moeten ontbreken, maar vanaf het ogenblik dat het rendement er niet hoger ligt dan bij andere beleggingen, de beurs of andere goederen, gaan ze met hun geld daarheen. Zij hebben geen emotionele bindingen met hun woningen.

Wat betreft de bredere toepassing van de huursubsidies: daar moeten we inderdaad naartoe. We gaan nu al naar een verdubbeling van de kredieten – maar opnieuw beperkend in de tijd want in Nederland doet men dat niet en men verzuipt daarin. Mijn collega Dekker, intussen is zij ex-minister, zei mij dat dit iets oncontroleerbaars is. Als je mensen die leven van een vervangingsinkomen – en vaak kunnen die mensen daar absoluut niets aan doen – daar bovenop nog eens een huursubsidie geeft... Dat maakt de werkeloosheidsval, de inactiviteitsval alleen maar groter.

Wat betreft de socialehuisvestingsmaatschappijen ten slotte wijzen alle bevragingen van huurders uit dat die mensen zeer gelukkig en zeer tevreden zijn. Hier en

daar is er een uitzondering waar wordt gezegd dat dit beter kan en dat dat kan worden bijgestuurd. We gaan binnen twee jaar trouwens overgaan naar nieuwe erkenningen van onze huisvestingsmaatschappijen, naar schaalvergroting en naar meer professionalisering.

De mening van de huurder zal dan worden gevraagd. Het beeld ophangen dat de sociale huurder vandaag de pineut is, klopt niet. Het tegendeel is de realiteit. Bevragingen bevestigen dat de sociale huurders tevreden zijn over de sociale huisvestingsmaatschappijen.

De heer Jan Penris: Mijnheer de minister, ik weet dat dit een mantra van u is en voor een groot deel van Vlaanderen zult u wellicht gelijk hebben. Mijn dossier, dat het tegendeel kan bewijzen in een deel van Vlaanderen, wordt echter almaar dikker, en binnenkort maak ik het u over. U zult schrikken, want het gaat niet alleen over mistoestanden op de privéhuurmarkt die onderzocht en aangeklaagd mogen worden, maar ook over een bepaald deel van de sociale huurmarkt waar ook mistoestanden bestaan.

Mijn fractie wil vandaag tot twee conclusies komen. Eerst en vooral zijn we niet ontevreden met het feit dat ons dat kleine bevoegdheidsdeeltje erbij is gegeven. We zullen de paritaire huurcommissies steunen, zeker wanneer ze tot taak nemen het bemiddelen op een manier die huurders en verhuurders verzoent. We zijn blij dat niet alleen Gent, maar ook drie andere Vlaamse steden met zo'n huurcommissie zullen worden gezegend. We stellen echter vast dat de regionaliseringsoperatie niet ver genoeg gaat. Er bestaat hier een kamerbrede meerderheid om de hele huurwetgeving te regionaliseren. We willen dat dan ook hardmaken.

Ten tweede stel ik vast dat we bevoegdheden waarover we beschikken nog niet ten volle uitputten. We moeten het debat met betrekking tot de sociale huurmarkt ten gronde voeren. Het voornemen extra inspanningen te doen en te komen tot een huurprijzbewaking in de sociale huursector moet worden ondersteund via een veralgemening van de huursubsidies. Ik zal wat dat betreft een actualiteitsmotie indienen. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: Mevrouw Heeren heeft het woord.

Mevrouw Veerle Heeren: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, vorige week heeft de federale regering opnieuw haar licht laten schijnen op de woonproblematiek. We hebben geen federale regeerverklaring nodig om te weten dat voor onze partij wonen belangrijk is in alle assemblees. De premier kondigde niet alleen de nieuwe regelingen voor de huurwaarborg aan, maar ook de continuering van pilootprojecten van "paritaire commissies waar huurders en verhuurders de prijzen proberen beperkt te houden". Hij sprak de hoop

uit dat de gewesten samenwerkingsakkoorden zouden kunnen sluiten waarbij het mogelijk is om gezinnen die geconfronteerd worden met hoge huurgelden te ondersteunen.

De dagen na de beleidsverklaring heb ik staan kijken van de verklaringen van mijn collega's in het Vlaams Parlement. Mevrouw Gennez begrijpt niet waarom Vlaanderen tegen de oprichting van huurcommissies zou zijn die de huurmarkt zouden kunnen regelen. Mevrouw Ceysens sprak zich dan weer scherp uit tegen de oprichting van de huurcommissies als strijdmiddel tegen huurprijzen of om huurblokkeringen op te leggen. Wat ik wel heb begrepen, is dat men er op het federale niveau eigenlijk niet is uitgeraakt. Mevrouw Vogels heeft het over een koekoeksei en over het feit dat de hete aardappel dan maar naar de gewesten wordt doorgeschoven. Ook ik ben van mening dat er een enorm ideologisch meningsverschil is tussen socialisten en liberalen. Dat de hete aardappel wordt doorgeschoven naar de gewesten om de vingers niet te branden, is niet erg netjes, zeker als het gaat om de zwakke doelgroep in onze samenleving. *(Applaus bij de CD&V)*

Mevrouw Patricia Ceysens: Mevrouw Heeren, u herleidt het probleem tot een ideologisch geschil tussen liberalen en socialisten. Afgelopen weekend heb ik echter gelezen dat ook federaal vicepremier Van den Bossche geen voorstander is. Volgens mij gaat het allemaal over de verschillende aanpak in Vlaanderen en Wallonië, wat uitmondde in een feitelijke federalisering. Langs Waalse kant wou men wel, maar langs Vlaamse kant niet. De Vlaamse socialisten wilden ook geen huurprijzblokkering. Dat is toch duidelijk? De oplossing is dus niet een koekoeksei, maar datgene wat iedereen in dit halfroond wenst: de verdere federalisering.

Mevrouw Caroline Gennez: Ik heb de indruk dat er veel begripsverwarring heerst over de eventuele installatie van paritaire huurcommissies. Die commissies hebben verschillende doelstellingen. Sommige doelstellingen worden hier kamerbreed verdedigd, zoals bemiddeling. Men kan evenwel alleen maar bemiddelen als men eerst de commissies installeert. Die commissies krijgen ook andere taken, en daarvoor moet een kader worden uitgewerkt. Er moet worden afgesproken wat die commissies zullen ondernemen om de huurmarkt te reguleren, in het belang van de huurder en de eigenaar. Dat kan echt op een win-winverhaal uitdraaien. Mag ik een beroep doen op het gezond verstand en vragen om niet te polariseren? De huurder vraagt daar echt niet om.

Minister Marino Keulen: De federale en Vlaamse begrotingen 2007 zijn een juweeltje voor de privéhuurder én de privéverhuurder. Nooit eerder is zoveel geld

vrijgemaakt voor de doelgroep. Verder wil ik opmerken dat men er gewoon niet is uitgeraakt omdat de woonsituatie in de drie gewesten compleet verschilt. Deze vaststelling is de opstap naar de federalisering van de huurwetgeving. De gewesten moeten verantwoordelijkheid krijgen voor de privéhuurmarkt. Mevrouw Heeren is een oud-strijder van de commissie voor Wonen. Ze is er erg actief. Ze weet dat de federalisering van de huurwetgeving nodig is om een doeltreffend huisvestingsbeleid te kunnen ontwikkelen.

Mevrouw Veerle Heeren: Ik wil mevrouw Gennez helpen. Er is een protocol opgesteld ter oprichting van drie paritaire huurcommissies. In dat protocol staat dat de paritaire huurcommissies een dubbele taak hebben: huurconflicten via bemiddeling oplossen en referentieprijzen bepalen op basis van objectieve en subjectieve criteria, aan de hand van een huurrooster en de opmaak van een typeovereenkomst. De federale overheid voorzorg in 100.000 euro voor dat project dat 2 jaar duurt. Mevrouw Vogels zei het al: we doen die man in Gent onrecht aan. Het project is pas in mei opgestart. De eerste bemiddelingen zijn in september begonnen. Mijns inziens krijgt het experiment amper de tijd om zijn nut te bewijzen. Een grondige evaluatie krijgt geen kans.

Ondertussen zegt de federale overheid dat de gewesten in een aantal centrumsteden paritaire huurcommissies moeten oprichten. CD&V is niet tegen bemiddeling. Waarom zouden we? Bemiddeling is altijd positief. Elk initiatief dat conflicten vermijdt, is welkom. Laten we evenwel niet vergeten dat er een wet op de bemiddeling bestaat. En er zijn ook de verzoeningsprocedures bij de vrederechter. De huurdersbonden bemiddelen ook. Hebben die instrumenten dan hun nut niet bewezen? Is het nodig om nieuwe structuren zoals paritaire huurcommissies op te starten? Onze fractie heeft de indruk dat men de federale factuur gewoon naar de gewesten wil doorschuiven. Diezelfde federale overheid heeft bepaald dat een onderzoek over de implementatie van de paritaire huurcommissies in april 2007 moet zijn afgerond. Maar dat onderzoek wordt zelfs niet afgewacht.

Vandaar, mijnheer de minister, dat ik een pleidooi houd om de resultaten van dat onderzoek af te wachten. Ik stel voor de pilootprojecten na twee jaar grondig te evalueren. Gooi het kind niet met het badwater weg.

Mevrouw Caroline Gennez: Ik wilde graag het standpunt van CD&V kennen inzake de regionalisering van de huurwetgeving. De vraag is of wij al dan niet bevoegd zijn. Ik wil graag bevoegd zijn, er de verantwoordelijkheid voor opnemen en ervoor betalen. Dat lijkt mij evident in een federaal land.

Minister Marino Keulen: De Vlaamse Regering wenst eveneens de resultaten van de studie van professor Goossens en zijn team af te wachten. Pas dan zal er een

beslissing worden genomen. Ik heb al gezegd wat ik denk van een huurprijbsblokkering. De huurcommissies moeten er natuurlijk komen. De federale overheid moet daarover beslissen. Als wij er niet om vragen, dan komen ze er ook niet. De federale overheid moet de commissie installeren en voor de werking ervan betalen. Zo simpel is dat. Ook daarover mag geen begripsverwarring ontstaan.

Mevrouw Veerle Heeren: Dat was voor mij niet duidelijk. We moeten de kar niet voor het paard spannen. Als de federale overheid van oordeel is dat het Vlaamse Gewest een duidelijk en efficiënt woonbeleid moet uittekenen, dan moeten wij ook het totale bevoegdheidspakket krijgen, inbegrepen alles wat te maken heeft met de huurproblematiek en alle restbevoegdheden rond wonen. Er wordt op de tribune niets nieuws verkondigd. Ik volg, zoals u weet, het domein Wonen al vele jaren op. Ik durf mijn uiteenzettingen van de beginjaren 1995-1996 gerust naar voren halen. U zult er dit standpunt in terugvinden.

Het doorschuiven van de woonproblematiek over de paritaire huurcommissies is voor mij een teken aan de wand vanwege de federale overheid. Zij is niet meer bij machte om de huurproblematiek te behartigen. Eigenlijk geeft de federale regering hierbij het signaal dat zij een voorstander is van de regionalisering van de huurwetgeving. Wij zijn daar zeer tevreden mee.

Wil dat zeggen dat Vlaanderen in zijn luie stoel is gaan zitten? Dat is zeker niet het geval. Betaalbaar wonen is een bezorgdheid die wij allemaal delen. We moeten toegeven dat de Vlaamse woningmarkt vandaag bestaat uit 75 à 80 percent eigenaars. We hebben 6 percent socialehuurwoningen en 19 percent privéhuurwoningen.

We moeten ook durven erkennen dat die private huurmarkt de laatste jaren is verkrapt en zienderogen verdwijnt. Ik daag u allen uit om in uw dorp na te gaan of de plaatselijke bakker of beenhouwer nog investeert in een tweede onroerend goed om het vervolgens te verhuren. Het is niet langer interessant om te beleggen in onroerend goed, het is niet langer aantrekkelijk met alle gevolgen voor de kandidaat-huurders. Zij komen terecht op een markt waar het aanbod zeer klein is.

De privéhuursector is niet alleen in omvang afgenomen, ook het profiel van onze huurders is een zeer zwak profiel aan het worden. Mevrouw Vogels heeft het daarnet nog gezegd. Dat heeft heel wat gevolgen bijvoorbeeld op het vlak van het betalen van de huur. Wij kunnen niet om deze vaststelling heen. Dat moet de basis vormen voor het zoeken naar oplossingen.

Naast een goede eigenaarsmarkt, waarover we al beschikken, moeten we ook onze nek durven uitsteken

voor de goede functionering van een privéhuurmarkt. Doen wij dat niet, dan zal deze op termijn verdwijnen. Wij weten allemaal dat onze socialehuurmarkt op dit ogenblik dat verlies niet kan opvangen.

Ik verzet mij tegen de gedachte dat het onmogelijk zou zijn om op een rendabele manier een goede woning aan een kansarm gezin te verhuren tegen een betaalbare prijs. Voor vele mensen is huren geen springplank naar eigendomsverwerving of een sociale woning. Voor vele mensen is het een permanente vorm van wonen. De uitspraak dat iemand die kan huren, ook kan kopen, gaat voor veel mensen niet op. Zij zitten wel met een enorm betaalbaarheidsprobleem. De kern van de zaak is op welke manier wij het aanbod van de privéhuurwoningen naar omhoog kunnen trekken.

Ik ben ervan overtuigd dat we daarvoor de bevoegdheid moeten krijgen over de huurwetgeving.

De vraag is dan hoe we dat gaan doen. Is dat door prijszetting of door het bepalen van referentie- of righthuurprijzen? Blijkbaar wil de federale regering op basis van referentiehuurprijzen, huurprijsstijgingen tegengaan in bepaalde wijken of gebieden. Daarover is de voorbije weken heel wat gekrakeel geweest, minister Onkelinx wou zelfs een algemene huurblokking.

Ik ben er niet van overtuigd dat het invoeren van een of andere vorm van huurprijsbepaling of -zetting het ideale instrument is om het aanbod op de privéhuurmarkt te verhogen. Integendeel, dit heeft volgens mij een averechts effect en vele kandidaat-investeerders zullen afhaken. Er zullen nog minder mensen bereid zijn om hun spaarcenten te beleggen in huurwoningen waardoor de huurprijzen de hoogte in gejaagd zullen worden.

De beste en meest efficiënte methode om de prijzen van huurwoningen te beheersen, is een verhoging van het aanbod. Dat is een economische wetmatigheid die al zo oud is als de straat. De federale regering moet proberen om veel meer fiscale stimuli te geven aan potentiële eigenaars van een onroerend goed.

Minister Marino Keulen: Het loopt allemaal door elkaar. Een groot deel van de maatregelen waarover we hier debatteren, zijn federale maatregelen. Maar het zal voor de huurder weinig verschil maken, hij ziet tenminste terug licht aan het einde van de tunnel.

Als aan de verhuurder de mogelijkheid wordt geboden om de investeringen en renovatiewerken aan huurwoningen over een periode van 9 jaar fiscaal te recupereren aan 5 procent, dan betekent dat een geweldige impuls.

In sommige steden, meer bepaald in Antwerpen, Gent, Mechelen, Oostende en Sint-Niklaas, kan men in echte probleemwijken met woningen die niet meer voor huisvesting geschikt zijn, huizen afbreken en weer opbou-

wen aan 6 procent btw. Ook dit is een geweldige stimulans om de privéhuurmarkt opnieuw de wind in de zeilen te geven. Tot slot is ook het btw-tarief voor de nieuwbouw van sociale woningen verlaagd van 12 naar 6 procent. Daardoor kunnen er met het budget van 2007 150 sociale woningen extra gebouwd worden.

U vraagt welke kansen er zijn blijven liggen om extra impulsen te geven aan de huurmarkt, zowel de private als de sociale. Ik denk dat er nochtans voorbeelden genoeg zijn die tonen hoe we investeren in de huurmarkt kunnen stimuleren.

Mevrouw Veerle Heeren: Uiteraard vinden we het voorstel over de renovatie goed. De heer Wouter Beke, CD&V-collega, heeft het in de Senaat ingediend en de federale regering heeft het gewoon overgenomen. Toch zal het niet genoeg zijn om het aanbod op de privéhuurmarkt te verhogen.

Het is heel belangrijk dat we een zicht krijgen op de huurprijzen. Wat heel positief is, is de kosteloze registratie van huurcontracten. Mijns inziens moet men dat zelfs afdwingbaar maken en verplichten. Want wanneer men weet welke huurprijzen er gevraagd worden, kan de woninghuurwet worden toegepast die stelt dat “wanneer de verhuurder opeenvolgende kortlopende huurovereenkomsten opzegt, de basishuurprijs gedurende negen opeenvolgende jaren dezelfde moet blijven”. Dit werkt nu niet omdat de huurprijzen niet gekend zijn. Verhuurders kunnen hun huurprijs constant opdrijven zonder controle en op heel korte termijn.

Dat is natuurlijk nefast voor alle mensen die vandaag betalingsproblemen hebben en behoren tot die zwakke groep. Dat zouden we kunnen voorkomen door de registratie van de huurcontracten, waardoor we tegelijkertijd de huurprijzen in kaart kunnen brengen. Daarvan moet werk worden gemaakt, in plaats van alle andere problemen naar het gewest door te schuiven.

Mijnheer de minister, ik wil niet een heel negatief pleidooi houden. Ik denk dat we in Vlaanderen ook veel goede dingen doen, maar we mogen ook op dit punt onze verantwoordelijkheid niet ontlopen.

Mevrouw Vogels, het is niet voor niets dat de huursubsidies zo uitgebreid en gedetailleerd in het regeerakkoord zijn opgenomen. Bij de voorbereiding van het regeerakkoord waren er fundamentele debatten over hoe we dat zouden invullen. Mijnheer de minister, in de commissie hebt u de garantie gegeven dat u begin volgend jaar een ontwerp van decreet zult voorleggen over de huursubsidies. Ik ben hoopvol gestemd, maar het zal niet het wondermiddel zijn waarmee we alle privéhuurders zullen kunnen helpen.

De renovatiepremie is een klein middel, maar we moeten die ook kunnen aanbieden aan eigenaars die ge-

renoveerde woningen via een sociaalverhuurkantoor te huur aanbieden op de privémarkt. Op die manier krijgen ze een bijkomende stimulans, want dat willen we bereiken.

Het werd nog nooit besproken, maar de woonbevak staat wel in ons regeerakkoord. Met de woonbevak willen we privékapitaal aantrekken voor de bouw of aankoop van privéhuurwoningen. Ik heb begrepen dat er een studie is, dus dat kan een instrument zijn om op Vlaams niveau in te zetten en iets te doen aan de aanbodzijde.

Mijnheer de minister, met de btw-verlaging voor de socialewoningbouw zijn we blij, maar er zal tegelijkertijd ook een versnelling moeten komen van de productie van socialehuurwoningen. Ik weet dat er investeringen zijn en budgetten worden stelselmatig opgetrokken, maar het is nog niet genoeg. Als we eerlijk zijn, weten we dat het niet snel genoeg gaat. Ik ben ondertussen de illusie kwijt dat ik dit parlement ooit zal kunnen verlaten als we 200.000 socialehuurwoningen hebben. Aan het huidige tempo is dat niet haalbaar. We zijn bezig, maar het gaat eigenlijk niet snel genoeg.

In plaats van de symbolenstrijd te willen voeren tussen socialisten en liberalen op federaal niveau en hen te laten bekvechten, wil ik iedereen vragen om in Vlaanderen verstandiger te zijn en samen te zoeken naar oplossingen. Mijnheer de minister, ik verlaat deze vergadering met een zeer goed gevoel, wetend dat we volgend jaar de bevoegdheid hebben over de hele huurproblematiek. (*Applaus bij CD&V, sp.a-spirit en de N-VA*)

Minister Marino Keulen: Mevrouw Heeren, bij de huurcontracten komt ook het aspect van de gratis registratie aan bod. Aan staatssecretaris Van Quickenborne werd de opdracht gegeven ervoor te zorgen dat er geen financiële drempel wordt gecreëerd om de registratie in de praktijk te realiseren.

De voorzitter: Mevrouw Ceysens heeft het woord.

Mevrouw Patricia Ceysens: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, onze fractie is blij met dit debat. Mevrouw de voorzitter, het was uw ambitie dat we in dit halfroond levendige debatten zouden voeren. Volgens ons doen we dat vandaag ook. We zien ook niet in waarom we niet af en toe van mening zouden kunnen verschillen. Politiek is nu eenmaal het georganiseerde meningsverschil. Laten we het debat hier voeren, waarbij elke fractie zijn ideologische punten moet kunnen duiden. Mijnheer de minister, het komt de regering toe om daarvan een synthese te maken en een akkoord voor te leggen.

Collega's, het is volgens ons ook een goed thema voor een debat, want iedereen heeft de voorbije verkiezingscampagne nog vers in het geheugen. Daaruit heeft ieder-

een onthouden dat, waar ook in Vlaanderen, de woon- en huurproblematiek echt wel leeft bij de Vlaming. We hebben de voorbije jaren bijna overal in Vlaanderen de prijsstijgingen op de immobiliënmarkt gevoeld.

Het is niet allemaal kommer en kwel op de immobiliënmarkt, integendeel. De bouwsector doet het bijzonder goed. Er werden nog nooit zo veel bouwvergunningen aangevraagd en toegekend. Ook de renovatie lukt aardig, dus het is zeker niet allemaal kommer en kwel.

Het recht op wonen is in ons land ingeschreven als een grondwettelijk recht. We moeten ons dan ook regelmatig de vraag voorhouden hoe de overheid de voorwaarden kan creëren om dat recht effectief op het terrein te brengen. Het is de verantwoordelijkheid van diverse overheden in ons land, zowel de federale, de gewestelijke als de gemeentelijke. Een goede afstemming tussen deze overheden is van uitzonderlijk belang en is vandaag ook mogelijk.

De aanleiding voor het actualiteitsdebat vormt de federale beleidsverklaring waarin volgens ons een ruim pakket aan goede maatregelen werd genomen die zowel de eigenaars als de huurders kunnen ondersteunen. Dat is voor ons van kapitaal belang omdat we in het verleden al te veel zijn uitgegaan van tegengestelde belangen tussen huurders en eigenaars. Het nieuwe in de visie en de maatregelen bestaat erin dat het overheidsbeleid die belangen nu laat sporen. Dat heeft mevrouw Heeren ook al laten verstaan. Wanneer we echt iets willen doen voor huurders, moeten we niet bang zijn om eigenaars te stimuleren, want zij brengen het aanbod op de markt. Eigenaars en huurders kunnen samen vooruit, dat is onze leuze en dat is de uitdaging.

De maatregelen die zijn vervat in de federale beleidsverklaring laten niet alleen toe de belangen van eigenaars en huurders te bevorderen, maar ze laten ook toe dat de drie gewesten deels zelf aan de slag kunnen. De federale beleidsverklaring bevat voor een belangrijk deel een de facto defederalisering van het woon- en huurbeleid. Dat wordt blijkbaar door iedereen als wenselijk naar voren geschoven. De federale beleidsverklaring maakt voor het eerst mogelijk dat we anders met het beleid omgaan in de drie gewesten. Er zou via een samenwerkingsakkoord tussen de federale overheid en de gewesten aan maatwerk kunnen worden gedaan op basis van de noden en inzichten die men in de afzonderlijke gewesten heeft. Onze fractie is daarover uitermate tevreden. In afwachting van verdere stappen in de staatsvorming vinden we dit een belangrijke stap vooruit. Er zijn er die praten over defederalisering en er zijn er die ze doorvoeren.

Collega's, wat betreft de woningmarkt in Vlaanderen, vinden we het heel belangrijk om ook duidelijk te ma-

ken dat de woningmarkt verschillende markten op zich omvat. Wij onderkennen er drie: de markt van de eigenaars, de markt van de privéhuurwoningen en de markt van de publieke huurwoningen of de socialehuisvestingssector. We hebben voor alle drie een aantal beleidsdesiderata die we in hoge mate ingevuld zien in de federale en de Vlaamse verklaringen.

De grootste groep is ontegensprekelijk die van de eigendomswohnungen. Liefst 75 percent van de Vlamingen is eigenaar en Vlaanderen is daarmee wellicht koploper in de wereld. Dat komt niet uit het niets, maar het is het resultaat van een doorgedreven en decennialang volgehouden politiek van eigendomsstimulering die in Vlaanderen heeft gewerkt. Wie vandaag met pensioen gaat als eigenaar van zijn of haar woning, is al verzekerd van een financieel zorgeloze oude dag. Het zou de ambitie moeten zijn, dat is zo voor onze fractie, om die groep eigenaars verder te laten groeien. Wij durven zeggen dat het de ambitie moet zijn naar 80 percent te gaan. Dat zit er volgens ons in. Daarvoor moeten maatregelen worden genomen zowel op federaal als op Vlaams niveau.

Op federaal vlak is de fiscale aftrek van de intresten en de kapitaalsaflossingen van de hypothecaire lening evenals van de premies van de schuldsaldoverzekering nog altijd de belangrijkste stimuleringsmaatregel om tot eigendomsverwerving over te gaan. Ook op Vlaams vlak hebben we zowel bij minister Keulen als met minister Van Mechelen de afgelopen jaren een doorgedreven stimuleringsbeleid tot eigendomsverwerving gezien.

Ik zeg het nog even: de vrijstelling van een deel van de registratierechten bij de aankoop van een woning, de verlaging van de registratierechten bij de aankoop van een woning en de meeneembaarheid van die registratierechten blijven heel belangrijke maatregelen om eigendomsverwerving op te krikken. Daarnaast zijn er ook de stelsels van sociale leningen via het Vlaams Woningfonds, de erkende kredietmaatschappijen en de Vlaamse huisvestingsmaatschappijen. Ten slotte is er de gratis verzekering gewaarborgd wonen die de terugbetaling van de hypothecaire lening op zich neemt in geval van onvrijwillige werkloosheid of arbeidsongeschiktheid van de ontleners. Wij denken, mijnheer de minister, dat een overheid bijna niet meer kan doen. Volgens ons zit het beleid dus zeker op het goede spoor.

Dan kom ik tot de tweede markt, de huurmarkt. Naast de grote groep van eigenaars hebben we in Vlaanderen een huurmarkt die toch nog altijd goed is voor ongeveer 20 percent van de Vlamingen. We zijn er zeker niet blind voor dat er zich op die privéhuurmarkt vandaag wel ernstige problemen stellen. We moeten die onder ogen durven zien en de overheid vragen om op te treden. Het gaat om problemen van te weinig huurwoningen en van huurwoningen van slechte kwaliteit die daarenboven ook nog aan een te hoge prijs worden verhuurd.

Als we iets willen doen, moeten we echter ook wel de juiste dingen doen. Daarover verschillen de inzichten soms nogal, zeker met de Groen!-fractie. Wij zeggen het volgende: wanneer er problemen zijn op de markt, moeten we natuurlijk het functioneren van die markt niet proberen te ontcrachten, maar juist in de logica van die markt de juiste maatregelen brengen. Als het probleem is dat er te weinig huurwoningen zijn, dan moet er, zoals mevrouw Heeren terecht heeft opgemerkt, op het aanbod worden gewerkt. Veel meer dan te gaan reglementeren in de beperktheid van die markt, moeten we die markt dan opentrekken en het aanbod vergroten. Dat is een essentiële economische wetmatigheid. De overheid moet er dus volgens ons alles aan doen om het aanbod aan huurwoningen op te drijven. Welnu, er wordt gezegd dat dit niet genoeg is, maar het is in elk geval precies wat de federale regering doet door een serieuze belastingvermindering toe te kennen aan wie op die markt een woning wil renoveren om ze daarna via een sociaalverhuurkantoor te verhuren. Zo en alleen zo, zal het aanbod aan kwalitatieve huurwoningen uitbreiden en zal er daarna ook een huurprijsdaling zijn. Dat is de economische wetmatigheid.

De VLD-fractie is ook heel tevreden met de instrumenten die minister Keulen en de Vlaamse Regering voorstellen om deze federale politiek van fiscale stimulering van renovatie nog aan te vullen met een Vlaams stelsel van renovatiepremieën en – dat is dan werken op de kant van de huurder – met een Vlaams stelsel van huursubsidies voor de zwakste sociaal-economische groepen. Door de combinatie van een federale fiscale ondersteuning van de eigenaar die renoveert en een Vlaamse ondersteuning van de huurder door een huursubsidie worden volgens ons beide belangen wel degelijk gediend.

Collega's, de federale regering heeft nog een belangrijke maatregel genomen waarvan de huurder beter wordt. Eigenaars die in achtergestelde wijken van grote steden woningen renoveren, zullen voortaan namelijk slechts 6 percent btw betalen in plaats van 21 percent. Ook die maatregel zal de renovatie stimuleren en opnieuw het aanbod aan huurwoningen vergroten, waardoor we weer een weldoend effect zullen krijgen op de huurprijzen.

Ik wil nog heel kort, omdat daarover toch een wat spijtige verwarring was ontstaan, ingaan op het stelsel van de huurwaarborg. Het is zo dat de potentiële huurder vandaag eigenlijk alles of niets heeft. Je gaat naar een verhuurder en moet 3 maanden huurwaarborg neertellen of het contract wordt simpelweg niet afgesloten. Welnu, ook daar heeft de federale regering terecht gezegd dat ze een keuzemogelijkheid wil inbouwen: ofwel betaal je 2 maanden huurwaarborg in één keer en wordt die huurwaarborg door de bank gegarandeerd, ofwel kan je die 3 maanden huur spreiden in de tijd, als

je die niet ineens kunt betalen. In plaats van een verhaal van alles of niets – van 3 maanden of je komt er niet in – krijg je nu twee mogelijkheden. Ofwel betaal je meteen 2 maanden huur, dat is toch al een maand minder en dat is geweten door de eigenaar.

Ofwel spreid je de huur van drie maanden in de tijd. Toch krijgt men dan vanaf de eerste dag van de bank een waarborg die toelaat dat het contract wordt afgesloten. Dit is dus een tegemoetkoming aan de sociaal zwakkere huurder, zodat die toch een contract kan afsluiten. De eigenaars kennen die nieuwe voorwaarden en zullen daar correct mee omgaan.

Het laatste segment van onze woonmarkt is dat van de publieke huurwoningen. Hier voorziet de federale regering eveneens in een btw-verlaging. Minister Keulen zei het al: de btw op de socialewoningbouw daalt van 12 tot 6 percent. Dat is een zeer ingrijpende maatregel, die in Vlaanderen kan worden aangewend om een aanzienlijk pakket aan nieuwe sociale woningen te bouwen. De minister had het alvast over 150 nieuwe woningen.

Geachte leden, jullie zien dat er, naast het indrukwekkende pakket aan beleidsmaatregelen ter stimulering van verdere eigendomsverwerving, sprake is van maatregelen ter herwaardering van de privéhuurmarkt door fiscale stimuli, renovatiepremies en huursubsidies. Daardoor zien we voor de eerste maal een privésocialehuurmarkt ontstaan. Ten slotte zijn er ook nog maatregelen ter ondersteuning van de publieke sociale huurmarkt, door de verlaging van het btw-tarief. Daarbij verzinkt de discussie over de paritaire huurcommissies voor ons eigenlijk in het niets. Het is belangrijk die discussie tot haar ware proporties te herleiden. Die paritaire commissies zullen geen enkele woning renoveren of bouwen. Al de andere maatregelen zorgen daar wel voor. In het hele betoog van de stimulering van eigendomsverwerving en ondersteuning van zowel een privé- als een publieke huurmarkt, moeten die commissies dus worden gerelativeerd.

Een aantal leden hebben de huidige situatie al geschetst. Sinds begin dit jaar zijn er drie pilootprojecten, waarvan één in Vlaanderen, namelijk in Gent. Zoals mevrouw Heeren al zei, hebben die commissies een aantal taken gekregen. Ze moeten bemiddelen. Het lijkt me dat niemand daar tegen is. Ze mogen nagaan op welke wijze een systeem van indicatieve huurprijsroosters kan worden ontwikkeld. Ze mogen eveneens bekijken hoe een standaardhuurcontract eruit kan zien.

Alle pilootprojecten bevinden zich vandaag echter nog in een studiefase, in een soort experimentele fase. Nog maar een maand geleden was er een eerste tussentijdse rapport van de begeleidingscommissie die deze projecten volgt. Het rapport geeft een waslijst aan vragen die eigenlijk verder onderzoek vergen. De minister zei het

al: het rapport wordt verwacht tegen 2007. We kunnen daar rustig op wachten. Er is zeker geen haast mee gemoeid. De federale regering heeft, in het kader van een de-factoregionalisering van het woon- en huurbeleid, enkel de mogelijkheid gecreëerd om, op vraag van de gewesten, het aantal pilootprojecten uit te breiden. Dat moet toch eens heel duidelijk worden gesteld.

Het lijkt ons een kwestie van deugdelijk bestuur eerst het definitieve rapport af te wachten en niet eerst in Vlaanderen halsoverkop paritaire commissies op te richten, temeer daar die commissies op geen enkele wijze ten gronde een oplossing zullen bieden voor de manifeste problemen die we vandaag aan de kaak hebben gesteld. Ik hoop voldoende duidelijk te hebben gemaakt dat het grote probleem vandaag het te geringe aanbod aan kwalitatieve huurwoningen tegen betaalbare prijzen is. Dat probleem lossen we op met de maatregelen die ik heb geduid, niet met het installeren van commissies.

De heer Carl Decaluwe: Voor de duidelijkheid, het debat gaat onder meer over de huurcommissies naar aanleiding van de federale beslissing. De heisa betreft de vraag of het samenwerkingsakkoord dat moet worden afgesloten door de Vlaamse Regering, al dan niet wordt goedgekeurd. Als ik mevrouw Ceysens nu hoor, dan is dat samenwerkingsakkoord dit jaar helemaal niet aan de orde en wordt er eerst gewacht op een regionalisering om vervolgens alles te installeren. Zo heb ik het toch begrepen. Dat is een politiek zeer belangrijke verklaring. Kunt u dat ook zo stellen, mijnheer de minister?

Minister Marino Keulen: Ik heb het al meermaals gezegd. De afspraak binnen de regering luidt dat in april 2007 de bevindingen van professor Goossens van de Universiteit Antwerpen en zijn team zullen worden meegedeeld.

Ze ondersteunen wetenschappelijk de werking van de paritaire huurcommissie in Gent. Op basis van hun bevindingen zullen we de kaarten op tafel leggen en een beslissing nemen. Ondertussen wachten we af. Anderen hebben er reeds op gewezen dat de huurcommissie nog niet zo heel lang bezig is. Het is voorbarig om nu definitieve conclusies te trekken, maar het lijkt toch wel heel duidelijk dat huurprijsblokkeringen slecht zijn voor de huurder. Dit is mijn persoonlijke mening, maar ik denk dat er ter zake een groot draagvlak is in Vlaanderen, want niemand is erbij gebaat dat de verhuurder wordt weggejaagd van de huurmarkt.

De heer Carl Decaluwe: Mevrouw de voorzitter, we komen tot de essentie van de politieke discussie. Uit mijn analyse blijkt dat de VLD het probleem ontwijkt op federaal vlak door te beslissen dat er met een samenwerkingsovereenkomst zal worden gewerkt, goed

wetende dat Vlaanderen dit niet zal goedkeuren. (*Opmerkingen van minister Marino Keulen*)

Dit is een correcte en eerlijke politieke analyse. De aanvraag van een actualiteitsdebat betrof het feit dat op het eerste niveau 'ja' wordt gezegd om een probleem te ontmijnen, goed wetende dat er in Vlaanderen tijdens de eerste jaren geen werk van zal worden gemaakt.

Minister Marino Keulen: Mijnheer Decaluwe, dit is een redenering van een partij die federaal in de oppositie zit. Het is gewoon zo dat de woonsituatie in de drie gewesten compleet verschillend is: een kleine huurmarkt in Vlaanderen, een hele grote van bijna 60 percent in Brussel, en Wallonië bevindt zich daartussenin. We moeten maatwerk hebben. We moeten punctueel kunnen inwerken op de woonsituatie. Dit is een opstap naar de feitelijke defederalisering van de huurwet. Die zal er alleen maar voor zorgen dat we hier in Vlaanderen een vollediger huisvestingsbeleid kunnen voeren.

Mevrouw Mieke Vogels: Mijnheer de minister, met alle respect: u praat steeds weer naast de kwestie. U begint nu weer over de verschillende huurmarkten, maar eerst zei u dat u feitelijk wel voorstander bent van paritaire huurcommissies, maar later, niet nu. U schuift de zaak voor u uit. Als de heer Decaluwe doorvraagt, begint u opnieuw over de verschillende huurmarkten, maar die hebben hier toch niets mee te maken. De analyse van de heer Decaluwe is juist: de premier heeft een koekoeksei in uw nest gelegd, en nu zit u in nesten en schuift u het probleem door naar volgend jaar.

Minister Marino Keulen: Neen, neen, neen, ik zie er toch niet uit als iemand die in nesten zit! Absoluut niet. Ik heb dat antwoord gegeven omdat ik vond dat de heer Decaluwe in het tweede deel van zijn betoog een oppositiedenering maakte. (*Opmerkingen van de heer Carl Decaluwe*)

De woonsituatie is in de drie gewesten compleet verschillend. Inzake de huurcommissie heb ik steeds opnieuw gezegd dat we de bevindingen afwachten van professor Goossens. Voor huurprijnsblokkering is er in Vlaanderen zeker geen draagvlak aanwezig. Iedereen is het daarmee eens. Een commissie die bezig is met arbitrage, begeleiding en informatieverstrekking biedt alleen maar toegevoegde waarde, daar kan niemand tegen zijn. Om de beslissing te nemen over wat er voor de rest in moet komen, is het belangrijk om te beschikken over de studie van de universiteit van Antwerpen.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer de minister, we kennen elkaar al lang en ik ben al lang uit mijn oppositieperiode. Ik heb mijn analyse gemaakt en zal die nog versterken. Het is de traditie dat de VLD-fractie leider van de Kamer en een aantal van zijn collega's op donderdagmiddag een persconferentie geven over de stand van

zaken. De heer Borginon heeft duidelijk gezegd tegen samenwerkingsovereenkomsten met Vlaanderen te zijn. Daarna is de commotie ontstaan.

Ik wil alles wat u vertelt, wel aannemen, maar ik wil ook de politieke analyse maken. Op federaal niveau heeft men iets in elkaar gestoken, goed wetende dat Vlaanderen niet zou volgen.

Mevrouw Mieke Vogels: Mijnheer de minister, ik zit al lang terug in een oppositieperiode, maar ik ken nog wel de truken van de foor. Er is niets zo handig voor een minister als het bestellen van een studie om de zaak voor zich uit te schuiven.

Minister Marino Keulen: Neen, mevrouw Vogels, de wetenschappelijke ondersteuning is vandaag al aanwezig. We bestellen geen studie. Het is het team van professor Goossens van de universiteit van Antwerpen die de werking van de commissie begeleidt en ondersteunt. Hij ziet de visu hoe alles reilt en zeilt. Ik vind dit niet uit om mij te depanneren, het is een onderdeel van iets wat loopt. (*Opmerkingen van mevrouw Mieke Vogels*)

Opmerken dat ik geluk heb, is echt een opmerking à la carte, en echt oppositiewerk.

Mevrouw Patricia Ceysens: De politieke analyse is als volgt. In de federale beleidsverklaring staat: "We kunnen dit doen, indien de regio's, net omwille van hun verscheidenheid, hierom vragen." Het is dus een mogelijkheid die gecreëerd wordt. Sommigen hebben dit 'vragen' echter vertaald als een verplichting, maar dat staat er niet. Men moet en kan, maar de regio's zullen er moeten om vragen. Dat staat heel duidelijk in de federale tekst. Men legt de keuze dus vrijblijvend bij de regio's. Sommigen hebben dat niet zo willen lezen en hebben van de vraag een verplichting gemaakt. Op die manier doet u de waarheid geweld aan en ontspoort het hele debat.

Laten we duidelijk zijn: de federale overheid heeft een resem maatregelen genomen die beantwoorden aan onze wensen. Ik heb begrepen dat mevrouw Heeren helemaal meestapt in de marktlogica en dat ze zegt dat fiscale stimuli het juiste instrument zijn om het probleem van het aanbod te verhelpen. Bijna alle maatregelen die de federale overheid heeft genomen, komen daarop neer. Applaus op onze banken en ook bij CD&V, wat mooi meegenomen is.

Mevrouw Veerle Heeren: Mevrouw Ceysens, als u onze voorstellen overneemt in de Senaat, kunnen we daar moeilijk tegen zijn.

Mevrouw Patricia Ceysens: Ik zou u kunnen tonen vanwaar er nog allemaal voorstellen gekomen zijn voor fiscale aftrekbaarheid. We moeten mijn partij intomen,

of ze zou er elke dag vijf indienen voor fiscale aftrekbaarheid. U zult wel van mij willen aannemen dat dat in ons DNA zit. We zijn erin geslaagd om dat in de federale beleidsverklaring te krijgen. De kern van het verhaal draait volledig rond wat wij willen: het aanbod vergroten en fiscale maatregelen nemen.

Daarnaast is er dat kleine aspect van de paritaire commissies, waarover de federale overheid gezegd heeft: "Als de regio's het willen." Nu is het aan ons om te zeggen of we het willen. Sommigen hebben daar misbruik van gemaakt door van de vraag een verplichting te maken. Zo lijkt het alsof we in de Kamer zeggen dat de regio's het gaan doen, en dat we hier het tegenovergestelde zeggen. Men heeft daar iets willen creëren, maar dat is niet gelukt. Wij hebben met de VLD zowel federaal als Vlaams één lijn aangehouden en blijven bij de tekst die uitdrukkelijk in de federale beleidsverklaring staat.

De heer Eric Van Rompuy: Wie zijn die 'sommigen'? De socialisten?

Mevrouw Patricia Ceysens: Ik heb dat daarnet ook tegen mevrouw Vogels gezegd. Zij maakt van die mogelijkheid onmiddellijk iets anders. Zo ontstaat een misverstand dat nog moeilijk uit te leggen valt. Je moet lezen wat er staat: het is een mogelijkheid.

De heer Eric Van Rompuy: Het misverstand zit dus bij de socialisten?

Mevrouw Patricia Ceysens: Het gaat om een mogelijkheid voor de regio's, dat is wat in de federale beleidsverklaring staat. Precies omdat men vaststelde dat de regio's daarin verschilden. Ik denk dat ik duidelijk heb gemaakt dat wij de federale beleidsverklaring heel goed hebben gelezen en dat we heel blij zijn met de maatregelen, omdat ze het aanbod zullen vergroten. Dat is de enige manier om ons woonprobleem op de Vlaamse huurmarkt aan te pakken. *(Applaus bij VLD-Vivant)*

De voorzitter: Mevrouw Gennez heeft het woord.

Mevrouw Caroline Gennez: Ik wil met een positieve noot beginnen. Wat goed is, mag ook wel eens gezegd worden. Vlaanderen heeft sinds vorige week de facto een nieuwe bevoegdheid. Ik ben blij dat alle fracties het daarover eens zijn. Het is misschien een kleine bevoegdheid, maar het is een goed begin. Ik heb het over de bevoegdheid van de paritaire huurcommissies. Het is belangrijk dat we ook voor het zwakste segment van onze woonmarkt, de private huurmarkt, een coherent beleid kunnen voeren in de schoot van deze assemblee. Wij pleiten al langer voor de regionalisering van de huurwet en we denken dat we op de goede weg zijn.

Het probleem is geschetst. Ook daar is iedereen het over eens. Sommigen willen het met iets meer aandrang be-

handelen, anderen slepen daar net iets meer met de voeten. Voor sp.a is het heel duidelijk: huren is vandaag te duur. Dat heeft twee redenen. Ten eerste is het aanbod te laag. Aan aanbodzijde kunnen maatregelen worden genomen waar de Vlaamse en de federale regering in gelijke mate voor bevoegd zijn. Ten tweede zijn de prijzen te hoog en is de kwaliteit niet altijd wat je in een moderne Vlaamse samenleving mag verwachten. Het is schrijnend dat meer dan de helft van de privéhuurders meer dan een vijfde van hun inkomen aan huur alleen besteden. Bij bijna een derde gaat zelfs een derde van het inkomen op aan huur. In sommige gevallen moeten gezinnen met een laag inkomen tot de helft van hun inkomsten uitgeven aan de huur van een huis of appartement op de privéhuurmarkt.

Ik wil het vandaag vooral hebben over die privéhuurmarkt. Minister Keulen heeft in de commissie al herhaaldelijk gezegd dat dit effectief het zwakste segment is op onze huurmarkt. Op de socialehuurmarkt moet het aanbod uitgebreid worden maar daar wordt aan gewerkt. We juichen samen met alle anderen toe dat we een volk van eigenaars zijn. Dat is de beste vorm van pensioensparen. We moeten echter in een hogere versnelling komen voor de regulering van de privéhuurmarkt.

De privéhuurmarkt is de meest ongereguleerde markt die ik ken. Daarom zijn er zowel aan de vraag- als aan de aanbodzijde maatregelen nodig. Dat kan een winwinsituatie zijn voor eigenaars en huurders. Een redelijke huurprijs in verhouding tot de kwaliteit van de woning garandeert eigenaars van zekere inkomsten omdat het betalingsprobleem van huurders zal worden beperkt. Als we redelijke huurprijzen afspreken, waarom zou er dan niet meer worden geïnvesteerd? Wij vragen geen onredelijke of te lage huurprijzen, maar redelijke huurprijzen waar een deftig aanbod tegenover staat. Ik kan me niet van de indruk ontdoen dat niet noodzakelijke elke Vlaming staat te springen om te speculeren op de beurs. Sommige mensen willen gewoon een deel van hun inkomsten uit een tweede huisje of appartement halen.

De win-winregulering van de privéhuurmarkt kan via verschillende beleidsinstrumenten. We kunnen de druk op de prijzen op de privéhuurmarkt verminderen door het aanbod aan sociale woningen te verhogen. Dan heb ik het niet over de steden maar vooral over kleinere, landelijke gemeenten. In Mechelen bijvoorbeeld is er zo'n 12 procent aan sociale woningen. In de buurgemeenten is dat 0,5 of 1 procent. De Vlaamse Regering moet dan ook het aanbod op de sociale markt verhogen. Wij pleiten voor een minimumaanbod van 5 procent in elke Vlaamse stad en gemeente.

Het systeem van de socialeverhuurkantoren laat ons toe de prijs en kwaliteit van privéhuurhuizen onder contro-

le te houden en te reguleren. Zij functioneren op de meeste plaatsen heel goed maar ze zijn op het vlak van draagkracht, werking, vermogen en functioneren nog niet voldoende ingebed.

Met huursubsidies kunnen we de zwakste huurders op de privéhuurmarkt beter ondersteunen. Zolang de sociale huurmarkt niet toereikend is, kunnen we via huursubsidies het aanbod voor mensen met een laag inkomen verhogen. Via dit systeem kunnen zij een ongezonde of onaangepaste woning vervuilen voor een gezonde of geschikte woning.

Maar, collega's, wat ik wil benadrukken is dat in het systeem van huursubsidies nettomaximumhuurprijzen gelden, dat er richtprijzen gelden die zelfs zeer strak controleerbaar zijn. Dat lijkt me ook maar evident. Ook wij moeten bewakers zijn van onze Vlaamse financiën. Minister Keulen, als we met het systeem van huursubsidies willen blijven werken, als we dat systeem nog willen uitbreiden, dan heeft het natuurlijk geen zin om het water naar de zee te dragen, om daarmee eigenaars te gaan subsidiëren. Het moet ten goede komen aan de kandidaat-huurder.

Minister Marino Keulen: De buffer wordt gevormd door de socialeverhuurkantoren, die zich specifiek richten naar het zwakste segment op de huurmarkt. In die zin kan het gevaar waarover u het hebt, worden voorkomen. De praktijk geeft me daarin gelijk.

Het zwakste deel van de huurmarkt wordt geholpen. Ook voor de verhuurders is het een goede zaak. Ze zijn zeker dat ze hun centen krijgen. Er wordt een brandverzekering afgesloten, het groot onderhoud gebeurt op tijd en stond. Aan de kleine verhuurder worden mogelijkheden geboden. Daarnaast heeft de zwakste huurder een betaalbaar dak boven het hoofd. Dat is dus een winst situatie voor de beide betrokken partijen. De huurders en verhuurders hebben een gemeenschappelijk belang.

Mevrouw Caroline Gennez: Mijnheer de minister, ik zou een aantal suggesties willen doen om dat belang inderdaad zoveel mogelijk te dienen en ervoor te zorgen dat iedereen kan rekenen op een kwaliteitsvol en betaalbaar dak boven het hoofd. Wij pleiten wel voor een systeem van huurprijsregulering. Wij pleiten niet voor een systeem van blokkering van de huurprijzen. Op geen enkel beleidsniveau hebben we dat gevraagd.

We zijn ook eens gaan kijken bij een aantal buurlanden. We zien dat daar interessante modellen voor huurprijsregulering bestaan. Ik verwijs naar Duitsland. Daar mag de huurprijs bij een nieuw contract bepaald worden in samenspraak tussen verhuurder en huurder, maar gelden er tegelijkertijd wettelijke sancties wanneer de bedongen huurprijs de vastgestelde 'lokaal vergelijkbare huurprijs'

zeker' duidelijk overstijgt. Het is interessant om dat te overwegen en eventueel te implementeren. Dat kan al dan niet gebeuren binnen de paritaire commissie. Ik zal daar later op terugkomen.

Ook in Groot-Brittannië, toch niet het meest socialistische land, zien we dat er een lokale 'rent officer' is die een 'fair rent' of redelijke huurprijs bepaalt op basis van vergelijkbare woningen in de omgeving. (*Opmerkingen van de heer Carl Decaluwe*)

Wij zijn socialisten, absoluut.

Ook de huurprijsstijgingen binnen eenzelfde contract worden in Duitsland gereguleerd: binnen een periode van 3 jaar mogen de huurprijzen met niet meer dan 20 procent stijgen. Maar renovatiewerken aan de woning mogen wel worden verrekend.

Ik pleit ervoor om bij eventuele studies over pilootprojecten inzake paritaire huurcommissies ook te kijken naar het tweede en het derde deel in de ons omringende landen. We kunnen dan de regulering op zijn minst bestuderen om de slagkracht van die commissies te verhogen.

Ik zal het niet verder hebben over het pilootproject in Gent. De vorige sprekers hebben daarvan een correcte analyse gemaakt. We moeten het project de tijd geven om te groeien. Het systeem is niet zaligmakend. Gezien de schrijnende toestanden bij heel wat mensen op de huurmarkt moeten we elk middel aangrijpen om te reguleren en om ervoor te zorgen dat de betaalbaarheid en kwaliteit in grote mate gegarandeerd worden.

Ik denk dat iedereen die bemiddelende rol wel ziet zitten. Ik weet ook dat er al instrumenten bestaan, mevrouw Heeren, maar het is goed om zo weinig mogelijk met huurproblemen of problemen tussen huurders en eigenaars naar de vrederechter te stappen. We moeten eerst zoveel mogelijk in de schoot van die huurcommissies bemiddelend optreden. Ik zou dan ook een van de twee actoren, het eigenaarssyndicaat, willen oproepen om de koudwatervrees te overwinnen. Mensen die het kunnen weten, zeggen me dat die toch nog vaak bestaat. Ik zou willen vragen om het systeem zeker een kans te geven. Het is een vrijblijvend, zelfregulerend systeem dat op heel wat andere beleidsdomeinen in ons land al zijn deugdelijkheid heeft bewezen.

Ik wil nog een bloemetje werpen naar de federale regering. Ook dat is al gezegd: de verplichte gratis registratie van de verhuurovereenkomst voor de verhuurders verhoogt de transparantie op onze markt. Het gebrek daaraan maakt het vandaag zo moeilijk om referentieprijzen af te spreken. Er moet meer transparantie komen want anders kunnen we natuurlijk ook niet afspre-

ken waar we met de privéhuurmarkt naartoe willen. Dat is alvast een eerste belangrijke stap in de goede richting. De sp.a pleit er dan ook voor om de mogelijkheid die – en dat is juist, mevrouw Ceysens – de federale regering heeft geschapen om de Vlaamse paritaire huurcommissies te verlengen en uit te breiden naar andere steden aan te grijpen. We pleiten ervoor om die samenwerkingsovereenkomst effectief af te sluiten en die paritaire huurcommissies zeer welomschreven bevoegdheden te geven, uiteraard gebaseerd op het onderzoek en de analyse van de projecten die nu lopen. Als we op die manier verder denken, en het belang van de Vlaamse huurder en het grondwettelijk recht op betaalbare wonen hoog in het vaandel voeren, gekoppeld aan het zo efficiënt mogelijk inzetten van onze Vlaamse middelen, bijvoorbeeld inzake huursubsidies, dan kan daar absoluut niets op tegen zijn. De huurders en ook de eigenaars zullen er wel bij varen.

De voorzitter: De heer De Wever heeft het woord.

De heer Bart De Wever: Goedemiddag, dat betaalbaar wonen belangrijk is, hoeft geen betoog. Zowel op de koop- als op de huurmarkt is dit een belangrijke problematiek. De prijzen stijgen de jongste jaren veel sneller dan het gemiddelde inkomen. Daarover zullen we het allemaal wel eens zijn, van links tot helemaal rechts. Het is echter belangrijk meteen principieel te zeggen wat je daaraan als overheid kunt doen en wat je er niet aan kunt doen. Voor de N-VA is het alleszins belangrijk dat de overheid geen meester is van de vrije markt en dat ze zich ook niet moet proberen meester te maken van de vrije markt. Dat zijn verouderde recepten die niet werken en vaak averechtse uitkomsten bieden.

De overheid moet wel het referentiekader scheppen waarin de markt werkt. In deze moet zij een flankerende rol spelen, die toch invloed uitoefent op de mechanismen van vraag en aanbod. Daarnaast moet de overheid een vangnet creëren voor mensen die niet op de vrije markt terecht kunnen, al moet daar toch worden aangeept dat mirakels niet mogelijk zijn.

Mevrouw Heeren heeft het gezegd: ik zal het niet beleven dat er voldoende sociale woningen zijn. Dat is inderdaad juist, dat gaat onze krachten te boven. Mevrouw Vogels zei dat de huurprijs, zelfs in achtergestelde buurten in Antwerpen, veel te hoog is in vergelijking met het leefloon. Ik wil er toch op wijzen dat het aantal leefloners in Antwerpen dramatisch is gedaald en dat het beste sociale beleid wellicht het activeringsbeleid is.

Ten gronde en ter zake, het Vlaamse regeerakkoord is, wat wonen betreft, volgens ons een zeer goed akkoord. Het zou beter zijn mochten we hier debatteren over de uitvoering ervan en dáároveer vragen stellen en eventueel een actualiteitsdebat voeren want er is inderdaad nog heel veel uit te voeren. Sommige sprekers hebben dat

wel gedaan maar dat is oneigenlijk. Feitelijk zijn we hier een federaal debat over de privéhuurmarkt aan het voeren. U moet zo niet knikken, mijnheer de minister, want ik denk dat uw partij daar verantwoordelijkheid in draagt. *(Opmerkingen van minister Marino Keulen)*

De oppositie heeft inderdaad haar rechten. sp.a en de VLD hebben in die bewuste nacht plotseling wel dit kleine deeltje federale bevoegdheid als een soort trekingsrecht naar de gewesten geschoven.

Dit is inderdaad een regionalisering waar de fanfare niet op kop is gegaan. De bevoegdheid is als een dief in de nacht gekomen. Dat is het gevolg van een soort federalisme dat we in dit land in het verleden ook al hebben zien opduiken op moeilijke momenten en in moeilijke dossiers, het zogenaamde consumptiefederalisme. Dat mechanisme werkt vrijwel uitsluitend op Franstalige vraag en in Franstalige richting, waarbij een gebrek aan federale eensgezindheid – al gaat het dan over het uitvoeren van wapens of over het controleren door de overheid van huurprijzen – leidt tot een bliksemsnelle regionalisering à la carte. Dit is het bewuste koekoeksei dat dan plots in ons nest komt geroeld.

Het lijkt er sterk op dat de PS de huurprijzen wil blokkeren in Wallonië, maar geen meerderheid vond aan Vlaamse kant. Het siert de liberale partij dat ze dat heeft geblokkeerd en niet in het ‘socialisme à l’ancienne’ heeft willen meestappen. Er is echter wel voor de gemakkelijksoplossing gekozen door de Franstaligen de kans te geven om het via het trekkingsrecht te doen. Er is gewoon een ‘chapeau’ gezocht, met name de huurcommissies, om de operatie te maskeren.

Minister Marino Keulen: Mijnheer De Wever, u moet er toch tevreden over zijn dat de gewesten die verantwoordelijk zijn voor het woonbeleid nu inderdaad de opstap krijgen om ook verantwoordelijkheid te dragen voor de privéhuurmarkt.

De heer Bart De Wever: Dat hebt u al een aantal keren herhaald. Als dat echter de methodiek is die we doorvoeren met betrekking tot regionalisering, dan heb ik daar mijn vragen bij. Het zijn dezelfde fracties die ons steeds vertellen dat we dat op een gestructureerde en rustige manier moeten doen en die zeggen als het hier in de commissies ter sprake komt dat het niet aan de orde is. Nu kunnen ze als een dief in de nacht op Franstalige vraag plotseling een versnelling realiseren in de regionalisering. De geloofwaardigheid daarvan is nul, of de uitkomst nu goed of slecht is.

U hebt enorme verwarring gecreëerd. Op 17 oktober zegt de premier dat wordt doorgedaan met de pilootprojecten en paritaire commissies waar huurders en eigenaars proberen de prijzen beperkt te houden en dat

wordt geprobeerd om met de gewesten samenwerkingsakkoorden af te sluiten. Dat staat in schril contrast met de realiteit waarbij de huurcommissies nog maar in een experimentele fase zitten. Ze zijn nauwelijks opgericht. Het Gentse voorbeeld is absoluut nog niet toe aan de beloofde wetenschappelijke en objectieve evaluatie. Er is nog niet eens gestart met het verzamelen van gegevens die van belang zijn voor het inschatten van de huurprijzen: ligging, comfort, grootte, nabijheid van scholen, openbaar vervoer enzovoort. Daar is nog niet eens mee begonnen, maar de visionaire eerste minister van dit land kan wel al vaststellen dat dit het instrument is dat nodig is. U moet nu niet komen klagen over begripsverwarring. U hebt die zelf gecreëerd door die 'chapeau' te gebruiken om te maskeren wat hier gebeurt: de PS haar zin geven. De controle over de huurprijzen zal in Wallonië gebeuren, maar in Vlaanderen is het absoluut niet de bedoeling om daarmee verder te gaan. Dat is nooit de bedoeling geweest.

Mevrouw Patricia Ceysens: Mijnheer De Wever, u spreekt uzelf tegen. Enerzijds zegt u dat het goed is dat we geblokkeerd hebben en anderzijds zegt u dat we de PS haar zin hebben gegeven. De huurprijzblokkering is effectief van de baan. Ik heb de indruk dat u blij bent met dit stukje regionalisering, maar nu is de manier waarop het gebeurd is, niet goed. U moet toegeven dat er een stapje vooruit is gezet en daar kunt u niet veel brengen inbrengen.

De heer Bart De Wever: Het gaat over de manier waarop in dit land beleid wordt gevoerd en over de manier waarop er wordt gelogen. De premier zegt dat hij hoopt op samenwerkingsakkoorden, terwijl zijn adviseur drie dagen later in De Standaard zegt: "Het gaat alleen over vrijblijvende experimenten waarbij op vraag van een gewest een paritair comité kan worden opgericht om huurgeschillen op te lossen en niets meer. Het is zeker niet de bedoeling de marktwerking te verstoren."

Er is dus begripsverwarring gecreëerd. Wie dit leest, weet dat er geen samenwerkingsakkoord in Vlaanderen nodig is, dat het er niet zal komen en dat het koekoeksei dat ons wordt toebedeeld, hier niet zal worden uitgebreed. Dat was van meet af aan ook de bedoeling. Zeggen dat nu we moeten toegeven dat de regionalisering goed is, is al te goedkoop.

De begripsverwarring is te wijten aan de manier waarop de informatie in de paarse partijen is doorgestroomd. Het was duidelijk niet de bedoeling dat we iets gingen doen met de bevoegdheid, maar plots kregen we van mensen van Vlaamse afdelingen van een bepaalde paarse partij het tegenovergestelde te horen. Dat bracht dan de heftige ontkenning van een andere paarse partij te weeg. U moet dan niet in onze richting wijzen als het gaat over begripsverwarring.

Wat denken wij ten gronde over huurcommissies? Wij

hebben uiteraard niets tegen een overlegmodel. Ik heb begrepen dat enkel sommigen de bedoeling hebben om onze prachtige, pas verworven bevoegdheid ook effectief uit te oefenen. Er is daar zeker geen meerderheid voor te vinden. Ik denk dat het goed is dat we dat niet doen.

Er zijn veel vergelijkingen met het buitenland gemaakt. De pertinentste vergelijking is die met Nederland, want daar bepaalt de overheid via huurcommissies al jaren de grenzen van de huurprijzen. We stellen vast dat de Nederlandse overheid op die aanpak terugkomt. Ze stelt immers vast dat er te weinig huurwoningen op de markt komen en er dus wachtlijsten ontstaan. De kwaliteit van de huurwoningen gaat er ook op achteruit. Vandaag wil men in Nederland de markt liberaliseren en de huurprijzen door de marktwerking laten bepalen. Zo wil men privé-investeerders aanzetten om meer huurwoningen te bouwen. We moeten dus opletten dat we niet problemen creëren in plaats van er weg te werken.

Als we die richting inslaan, dan denk ik dat we verkeerd bezig zijn. Ik besluit en hou het kort, want ik vond dit debat 'much ado about nothing', om Shakespeare te citeren. De meerderheid moet zich concentreren op de uitvoering van het Vlaams regeerakkoord. De goede maatregelen die erin staan, moeten we uitvoeren. Ten slotte moeten we het vertrouwen in de Vlaamse verhuurder behouden. De cijfers liegen er niet om: meer dan ooit investeert de privésector in nieuwbouw van woningen en appartementen en in de renovatie van bestaande woningen en appartementen. Het aanbod en de kwaliteit stijgen. Dat is een erg goede evolutie. We mogen die niet in gevaar brengen met allerlei gekke maatregelen. (*Applaus bij CD&V en de N-VA*)

De voorzitter: De heer De Cock heeft het woord.

De heer Dirk De Cock: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, spirit wil naast huursubsidies ook verhuursubsidies. Volgens ons kan dat perfect gebeuren in het systeem van de socialeverhuurkantoren. Vandaag kunnen privéverhuurders hun woning verhuren aan een sociaalverhuurkantoor. Dat kantoor verhuurt de woning dan onder aan een sociale huurder. Die werkwijze levert voor de eigenaar voordelen op. Zo is hij zeker van een garandeerde en stipte maandelijkse betaling van de huur, zelfs als de woning leegstaat. Verder is hij zeker dat hij de marktwaarde voor het verhuren van zijn woning krijgt, en dat zijn woning correct wordt onderhouden en goed is verzekerd tegen brand en andere schade. Bovendien krijgt hij een gedetailleerde plaatsbeschrijving van de woning, en op het einde van de overeenkomst krijgt hij de woning in de oorspronkelijke staat terug.

Het sociaalverhuurkantoor vraagt in ruil een eerlijke

huurprijs voor een kwalitatieve woning. De socialeverhuurkantoren krijgen hiervoor steun van de Vlaamse Gemeenschap, de provinciebesturen, de gemeenten, de OCMW's en de plaatselijke welzijnsdiensten. Naast een basissubsidie krijgen ze een aanvullende subsidie per woning die ze beheren. Tot op heden wordt drie vierde van de totale enveloppe besteed aan het personeelskader. Daar knelt dus het schoentje.

Iets anders is het systeem van de huursubsidies. Dat systeem wordt volgend jaar verruimd en vernieuwd. Daarvoor is 11,5 miljoen euro extra uitgetrokken. De komende jaren zal dat bedrag nog stijgen. De doelgroep van het systeem wordt verruimd met personen die een woning van een sociaalverhuurkantoor huren. Beide systemen werken immers met dezelfde doelgroep en dezelfde objecten: mensen met een laag inkomen en de huurwoningen op de privémarkt. Beide systemen zullen overigens vanaf 2007 elkaar overlappen. De overheid zal in bepaalde gevallen dubbel subsidiëren.

De socialeverhuurkantoren beheren vandaag met 4,5 miljoen euro een drieduizendtal woningen. Wij geloven dat door een substantiële financiële injectie men snel tot de verdubbeling van dat aantal kan komen. Zo'n financiële injectie dient niet om extra personeel in te zetten. Wij pleiten voor een verhuursubsidie voor de socialeverhuurkantoren. Zo'n formule biedt voordelen, zowel voor de private verhuurder als voor de huurder. De socialeverhuurkantoren kunnen betere prijzen aanbieden aan de private verhuurder. Daardoor zal het aantal beheerde woningen stijgen. Voor de huurder kunnen de socialeverhuurkantoren betere en meer gedifferentieerde huurprijzen, afhankelijk van het inkomen, aanbieden. Bovendien wordt alles gelokaliseerd binnen één systeem. De doelstelling moet zijn te evolueren naar een continue daling van de huursubsidies en een continue stijging van het aantal verhuursubsidies. Dat staat dan gelijk met de stijging van het aanbod van socialeverhuurkantoren.

Het systeem van de verhuursubsidies dient niet te worden uitgebreid. Huurders moeten immers niet uit het systeem van de socialeverhuurkantoren worden gezet. Dat alles zorgt voor een budgettair evenwicht.

Op die manier kunnen we echt komen tot meer huurwoningen die aantrekkelijk zijn wegens de gematigde prijs en goede kwaliteit. Bovendien komt men tot een veel eenvoudiger systeem voor de huurder en de overheid.

Ten slotte willen we de paritaire huurcommissies in ons verhaal een belangrijke rol laten spelen, in de eerste plaats door het wetenschappelijk vaststellen van maximumhuurprijzen en richthuurprijzen. Dat kan in de schoot van de paritaire huurcommissies met veel expertise gebeuren. Op de tweede plaats kunnen de paritaire huurcommissies door hun bemiddelingsrol de eigenaars

stimuleren om zich in te schrijven in een systeem van socialeverhuurkantoren.

Het is een feit dat de Vlaamse Wooninspectie zich richt tot het slechtste segment van de woningen van de private huurmarkt. Een woning is ongeschikt als er meer dan 18 strafpunten aan gebreken worden toegekend. Uit het rapport van de Vlaamse Wooninspectie blijkt dat in ongeveer de helft van de geverbaliseerde woon-eenheden meer dan 50 strafpunten worden vastgesteld.

Het is logisch dat de Vlaamse Wooninspectie zich richt tot de allerslechtste woningen, maar er is ook nog een groot aantal woningen dat zich daar even boven situeert en evenmin aan alle vereisten voor een goede huurwoning voldoet. De paritaire huurcommissies kunnen in samenwerking met de socialeverhuurkantoren ook in dat segment een belangrijke rol spelen. Fiscale stimuli en renovatiepremies moeten hier als een mogelijkheid in beeld worden gebracht en de vraag is of de minister eventueel in die voorstellen in kan komen. Als mensen bereid zijn om hun pand af te staan aan een sociaalverhuurkantoor, moeten zij de garantie voor een bepaalde huurprijs bekomen. Dat is ook beter voor de sociale huurder.

Minister Marino Keulen: Dat is inderdaad een open vraag. Ons beleid bewijst dat wij gevoelig zijn voor het gebruik van het instrument van de socialeverhuurkantoren. Dat is zowel voor de verhuurder als voor de huurder een goede zaak. We breiden gaandeweg het aantal kantoren uit en ook het patrimonium dat zij in bezit hebben. De praktijk zoals ze zich vandaag op het terrein ontwikkelt, is het beste antwoord. Het is dus duidelijk 'ja'. *(Applaus bij sp.a-spirit)*

Als we de begrotingen op het vlak van woonbeleid van zowel het Vlaamse als het federale niveau bekijken, wordt duidelijk het algemeen belang gediend. Ik denk zowel aan het belang van de huurder als dat van de verhuurder. Voor de huurder wordt het betaalbaar huren gestimuleerd en aan de woonkwaliteit worden extra impulsen gegeven, voor de verhuurder wordt het rendement verzekerd. Ik heb de voorbeelden al gegeven.

Ik som ze kort op: de Vlaamse huursubsidies, de Vlaamse renovatiepremie en de fiscale aftrek die de federale overheid plant.

Wat de paritaire huurcommissie betreft, is het wachten op professor Goossens. In april zal de Vlaamse Regering beslissen of ze hieraan meedoet.

Er is hier heel veel met cijfers gegoocheld. Ik wil toch nog eens zeggen dat de begroting voor Wonen 500 miljoen euro bedraagt. Ruim 80 percent hiervan gaat naar de sociaal zwaksten, dat hoort zo want een overheid moet het voor hen opnemen.

Ik hoor hier dat men de Vlaamse Regering moet wakker schudden. Ik wil erop wijzen dat we eraan werken, maar intussen is er ook dat immense budget dat naar de sociaal zwaksten gaat.

Mevrouw Mieke Vogels: Dit debat was redelijk uitputtend maar er is goed gepraat en we kunnen hierover in de commissie verder debatteren.

Ik wil mijn collega's nog even wijzen op de actualiteitsmotie, waarin vragen wij aan de Vlaamse Regering om voor 1 maart 2007 een soort urgentieplan 'Betaalbaar wonen' te maken. Dat plan zou maatregelen voor de privéhuurmarkt moeten omvatten, inclusief de randvoorwaarden waaraan de federale overheid moet voldoen zijn om in Vlaanderen iets te kunnen ondernemen. Het is de bedoeling dat het Vlaams Parlement dit urgentieplan goedkeurt en erover onderhandeld kan worden na de volgende federale verkiezingen.

Ik hoop dat de collega's die vandaag het woord hebben genomen, dit voorstel mee ondersteunen om het Vlaamse beleid te laten wegen bij de federale onderhandelingen volgend jaar.

De heer Jan Penris: Mevrouw de voorzitter, ik wil u bedanken voor het feit dat u dit interessante actualiteitsdebat hebt toegestaan. Het was leerrijk in meerdere opzichten.

We hebben vastgesteld dat er persbelangstelling was, dat is goed. Maar helaas heeft de geschreven pers dit debat niet gevolgd.

Ik heb hier vandaag mogen vaststellen dat dit debat langs niet-traditionele lijnen is verlopen. Ik heb de VLD tegen sp.a horen fulmineren. Ik heb CD&V tegen de VLD horen van leer trekken. Ik heb de N-VA op sommige momenten op dezelfde golflengte zien zitten als de oppositie, zowel ter linker- als ter rechterzijde.

Ik heb ook mogen vaststellen dat dit debat er een was zoals we dat in de toekomst zullen mogen, kunnen en willen voeren.

Maar we hebben vooral gedebatteerd over heikele onderwerpen die voorlopig nog federaal zijn en blijven. Dat verklaart misschien de politieke tegenstellingen die we hier hebben gezien.

Ik wil nogmaals herhalen wat we in het begin van het debat hebben gezegd: wij willen een tweesporenmotie tot stand brengen. Enerzijds vragen we een verdere regionalisering van het hele woonbeleid waarin het huurbeleid en de huurwetgeving in opgenomen zijn. We hebben nu een klein stukje van die wetgeving, maar we willen meer. Anderzijds zeggen we: "Wat we zelf doen, doen we beter". We moeten als Vlaamse overheid de ambitie hebben om inspanningen te doen voor de allerzwakste huurders.

Mevrouw Vogels, ik had graag uw resolutie willen volgen. We zaten op een gegeven moment op dezelfde golflengte, maar als u de federale logica blijft volgen en zegt dat op de privéhuurmarkt ook de federale randvoorwaarden gevolgd moeten worden, doen wij uiteraard niet meer mee. Wij gaan uw actualiteitsmotie alvast niet goedkeuren.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Nee)*

Het debat is gesloten.

Actualiteitsmoties

De voorzitter: Door de heren Penris, Dewinter, Tack, Van Dijck, Verougstraete en mevrouw Moens en door de dames Vogels en Dua en de heren Tavernier en Daems werden tot besluit van dit actualiteitsdebat actualiteitsmoties ingediend.

Het parlement zal zich daarover straks uitspreken.

Het incident is gesloten.

WIJZIGING VAN HET HUISHOUDELIJK REGLEMENT VAN HET VLAAMS INSTITUUT VOOR VREDE EN GEWELDPREVENTIE

Bespreking en stemming

De voorzitter: Dames en heren, de bespreking is geopend.

De heer Sannen, secretaris, heeft het woord.

De heer Ludo Sannen: Mevrouw de voorzitter, iedereen kan de argumentatie en de reden voor deze wijziging op de banken vinden. Ik ga ervan uit dat het gelezen wordt, en acht het niet nodig om het uitvoerig toe te lichten.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Nee)*

De bespreking is gesloten.

Mag ik aannemen dat de wijziging van het huishoudelijk reglement van het Vlaams Instituut voor Vrede en Geweldpreventie eenparig is aangenomen? *(Instemming)*

Dan is aldus besloten.

STATUUT VAN HET PERSONEEL VAN HET WETENSCHAPPELIJK SECRETARIAAT VAN HET VLAAMS INSTITUUT VOOR VREDE EN GEWELDPREVENTIE

Bespreking en stemming

De voorzitter: Dames en heren, de bespreking is geopend.

De heer Vermeiren, secretaris, heeft het woord.

De heer Francis Vermeiren: Mevrouw de voorzitter, ik wil verwijzen naar het document dat op de banken ligt. Met het voorstel, uitgewerkt door het Vlaams Instituut voor Vrede en Gewelddpreventie, wordt het statuut van het personeel op punt gesteld. Het Uitgebreid Bureau stelt voor om het statuut ter goedkeuring voor te leggen, en adviseert uiteraard gunstig.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

De bespreking is gesloten.

Mag ik aannemen dat het statuut van het personeel van het Wetenschappelijk Secretariaat van het Vlaams Instituut voor Vrede en Gewelddpreventie eenparig is aangenomen? *(Instemming)*

Dan is aldus besloten.

ONTWERP VAN AANPASSING VAN DE WERKINGSBEGROTING VAN HET VLAAMS INSTITUUT VOOR VREDE EN GEWELDPREVENTIE VOOR HET BEGROTINGSJAAR 2006 – 48-A (2006-2007) – Nr. 1

Bespreking en stemming

De voorzitter: Dames en heren, de bespreking is geopend.

Mevrouw Heeren, secretaris, heeft het woord.

Mevrouw Veerle Heeren: Mevrouw de voorzitter, de totale begroting van 2006 wordt niet gewijzigd, maar het krediet voor projecten wordt verhoogd met 100.000 euro. Die verhoging wordt enerzijds gefinancierd door de vermindering van het krediet personeelskost en anderzijds door de vermindering van het krediet werkingskosten. Verder blijft alles hetzelfde voor het Vlaams Instituut voor Vrede en Gewelddpreventie.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

De bespreking is gesloten.

Mag ik aannemen dat het ontwerp van aanpassing van de werkingsbegroting van het Vlaams Instituut voor

Vrede en Gewelddpreventie voor het begrotingsjaar 2006 eenparig is aangenomen? *(Instemming)*

Dan is aldus besloten.

ACTUALITEITSMOTIE van de heren Jan Penris, Filip Dewinter, Erik Tack en Christian Verougstraete en mevrouw Monique Moens tot besluit van het op 25 oktober 2006 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de paritaire huurcommissies en het betaalbaar wonen – 961 (2006-2007) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de actualiteitsmotie.

Stemming nr. 1

Ziehier het resultaat:

102 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
28 leden hebben ja geantwoord;
74 leden hebben neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

ACTUALITEITSMOTIE van de dames Mieke Vogels en Vera Dua en de heren Jef Tavernier en Rudi Daems tot besluit van het op 25 oktober 2006 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de paritaire huurcommissies en het betaalbaar wonen – 962 (2006-2007) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de actualiteitsmotie.

Stemming nr. 2

Ziehier het resultaat:

102 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
4 leden hebben ja geantwoord;
98 leden hebben neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 8 november 2006 om 14 uur.

Geen bezwaar? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 17.25 uur.*

BIJLAGEN

Aanwezigheden

Aanwezig

Erik Arckens, Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Hubert Brouns, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Rudi Daems, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Dirk De Cock, Tom Dehaene, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Stern Demeulenaere, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Sven Gatz, Caroline Gennez, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Herman Lauwers, Marcel Logist, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Monique Moens, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Etienne Schoupe, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Bart Somers, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Steven Vanackere, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Dany Vandebossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Marleen Vanderpoorten, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Greet Van Linter, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch.

Afwezig met kennisgeving

Mark Demesmaeker, Eloi Glorieux, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jos Stassen: gezondheidsredenen;

Luc Van den Brande: buitenslands;

Stefaan De Clerck, Jaak Gabriels: ambtsverplichtingen.

Afwezig zonder kennisgeving

Jean-Marie Dedecker, Jan Loones, Helga Stevens.

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers

Stemming nr. 1:

JA-stemmen:

Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, John Vrancken

NEEN-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Hubert Brouns, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron,

Patricia Ceysens, Marc Cordeel, Rudi Daems, Dirk De Cock, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Stern Demeulenaere, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Caroline Gennez, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Herman Lauwers, Marcel Logist, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, Frans Peeters, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Jan Roegiers, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Etienne Schouppe, Herman Schueremans, Miet Smet, Bart Somers, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwkerke, Eric Van Rompuy, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, Paul Wille

---

Stemming nr. 2:

JA-stemmen:

Rudi Daems, Vera Dua, Jef Tavernier, Mieke Vogels

NEEN-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Hubert Brouns, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Marc Cordeel, Dirk De Cock, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Tom Dehaene, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Hilde Eeckhout, Caroline Gennez, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Herman Lauwers, Marcel Logist, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Kathleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Jan Roegiers, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Etienne Schouppe, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Bart Somers, Felix Strackx, Erik Tack, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille

---

